

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

15 MAART 1995

ONTWERP VAN DECREET

**tot oprichting van onderhandelingscomités
in het vrij gesubsidieerd onderwijs**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door de heer J. De Meyer**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter: de heer C. Moors.

Vaste leden : de heer J. De Meyer, mevrouw A. Leysen en de heren L. Martens, C. Moors en G. Vanleenhove ;

de heren P. Hostekint, C. Moyaerts, A. Schellens en R. Swinnen ;

de heren R. Deswaene en J. Eeman en mevrouw J. Leduc ;

de heer G. Annemans ;

de heer L. Appeltans ;

de heer J. Tavernier.

Plaatsvervangers :

de heren P. Breynne, H. Candries, P. Deprez, F. Sarens en M. Van Peel ;

mevrouw M. De Meyer en de heren E. Pinoie, W. Seeuws en R. Vanlerberghe ;

de heren E. Beysen, L. Pierco en W. Taelman ;

mevrouw M. Dillen ;

de heer R. Van Hooland ;

de heer M. Maertens.

Zie :

703 (1994-1995)

-Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	3
II. Opmerkingen en vragen van de leden	5
III. Antwoord van de minister en replieken van de leden	
1) De adviezen van de SERV en de Raad van State	10
2) De driedelige samenstelling van het centraal onderhandelingscomité	11
3) De plaats van de vakbonden in het voorliggend decreet	12
4) Varia	13
IV. Artikelsgewijze bespreking	15
V. Eindstemming	35
Tekst aangenomen door de Commissie	37

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid besprak voorliggend ontwerp van decreet tijdens zijn vergadering van donderdag 9 maart 1995.

1. Inleidende uiteenzetting door de heer L. Van den Bosche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister verklaart dat de overheid zich in de tweede Vlaamse onderwijs-CAO van 29 september 1993 heeft geëngageerd om, naar analogie met het syndicaal statuut in het officieel onderwijs, een decretale regeling uit te werken voor de arbeidsverhoudingen in het vrij gesubsidieerd onderwijs.

De vakbonden hadden - terecht - die vraag gesteld om volgende redenen :

1. De wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en de uitvoeringsbesluiten creëerden een syndicaal statuut voor het gemeenschapsonderwijs en voor het officieel gesubsidieerd onderwijs ; maar het vrij gesubsidieerd onderwijs valt buiten het toepassingsgebied van dat syndicaal statuut.

2. De verhouding tussen werkgever en werknemer wordt in de sector vrij onderwijs weliswaar geregeld door de wet van 20 september 1948 houdende de organisatie van het bedrijfsleven - ondernemingsraden - maar die regeling geeft geen voldoening want :

- ze is gemaakt voor het bedrijfsleven en dus op meerdere punten absoluut niet aangepast aan het schoolleven ; vrije scholen hebben veel meer gemeen met officiële scholen dan met ondernemingen ;

- ze is alleen van toepassing op grote scholen vermits ondernemingsraden slechts verplicht zijn in ondernemingen die gewoonlijk een gemiddelde van 50 werknemers tewerkstellen. Het basisonderwijs valt dus bijna volledig buiten deze regeling ;

- het werkterrein van een ondernemingsraad beperkt blijft tot de school. Overkoepelende inspraakstructuren zijn niet voorzien ;

- de impact van de ondernemingsraden is lang niet zo groot als die van de overlegcomités in het officieel gesubsidieerd onderwijs.

3. De tendens van decentralisatie zet zich ook in de onderwijssector door. De groter wordende autonomie van de scholen had uiteraard een steeds uitdrukkelijker wordende vraag naar participatie van alle betrokkenen voor gevolg. Deze vraag werd met de installatie van de participatieraden slechts deels beantwoord. Het tegengewicht van de groter wordende autonomie op het vlak van personeelsbeleid, namelijk de participatie van de werknemer rechtstreeks en enkel met zijn werkgever ontbrak nog.

De belangrijkste bepalingen van het ontwerp kunnen als volgt worden samengevat :

1. Er wordt een inspraakstructuur voorzien voor de gehele sector van het vrij gesubsidieerd onderwijs, namelijk het overkoepelend onderhandelingscomité en er worden inspraakstructuren voorzien op lokaal vlak, namelijk de lokale onderhandelingscomités - LOC's - per school of voor een aantal scholen samen.

Om een proliferatie van structuren te vermijden is wel voorzien dat een LOC slechts ingericht kan worden wanneer er geen ondernemingsraad is. Waar de representatieve vakorganisaties toch kandidaten voordragen voor de ondernemingsraad, kan er geen LOC zijn. Ondernemingsraden uitsluiten in de sector vrij onderwijs kan de Vlaamse decreetgever niet vermits de wet van 20 september 1948 een federale wet is en federale bevoegdheid gebleven is.

2. Het overkoepelend onderhandelingscomité zal de tegenhanger zijn van sectorcomité X en van het comité C2, met dezelfde bevoegdheden, maar samengesteld uit drie partijen :

- de representatieve vakorganisaties ;
- de representatieve verenigingen van inrichtende machten ;
- de overheid.

De LOC's zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de inrichtende machten en vakbondsafgevaardigden. Slechts wanneer er meer mandaten zijn dan vakbondsafgevaardigden worden er verkiezingen onder kandidaten georganiseerd.

De bevoegdheden van de LOC's zijn de meest gunstige combinatie van de bevoegdheden van de huidige ondernemingsraden en die van de overlegcomités in het officieel gesubsidieerd onderwijs met het grote verschil dat de LOC's voor een aantal materies onderhandelingsbevoegdheid krijgen waar de overlegcomités in dezelfde materies slechts overlegbevoegdheid hebben.

De LOC's hebben dus :

- informatierecht ;
- onderhandelingsbevoegdheid ;
- toezichtsbevoegdheid ;
- bemiddelingsbevoegdheid.

3. De rechten en plichten van de vertegenwoordigers van het personeel in het LOC enerzijds en van de vakbondsafgevaardigden die eventueel niet in het LOC zetelen anderzijds, zijn zeer duidelijk afgelijnd.

4. De verplichting om een LOC op te richten, de goede werking ervan en de afdwingbaarheid van een protocol van akkoord zijn heel belangrijk. Vandaar dat het Centraal Paritair Comité - dat in uitvoering van het decreet rechtspositie werd opgericht - bemiddelend kan optreden wanneer er problemen zijn, en dat er in laatste instantie sancties kunnen getroffen worden ten opzichte van de inrichtende macht of ten opzichte van de personeelsvertegenwoordiging die de werking van het LOC onmogelijk maakt.

5. Met de oprichting van de LOC's ligt het voor de hand dat de reglementering inzake de participatieraden op een aantal punten wordt aangepast. Zo zullen de vertegenwoordigers van het personeel in de participatieraden voortaan via vrije verkiezingen worden aangeduid en zal de participatieraad hetzelfde uitgebreide informatierecht krijgen als het LOC.

Tijdens de besprekingen die gevoerd werden bij de voorbereiding van het voorliggend ontwerp van decreet is gebleken dat er een aantal knelpunten zijn. Deze knelpunten zijn de volgende :

1. Knelpunten voor de vakbonden :

- de vakbonden tillen zwaar aan het feit dat er geen officiële onderhandelingen gevoerd werden over het voorontwerp. De geëigende overkoepelende inspraakstructuur voor

het vrij gesubsidieerd onderwijs bestaat echter nog niet, en noch sectorcomité X, noch comité C2 is bevoegd om te onderhandelen over de oprichting van onderhandelingscomités in het vrij gesubsidieerd onderwijs. Omdat officiële onderhandelingen onder voorzitterschap van de Vlaamse minister-president niet konden, werd het voorontwerp wel verschillende malen informeel besproken met de vakbonden, onder het voorzitterschap van de secretaris-generaal.

- De vakbonden reageren tegen het volwaardig partnership van de inrichtende machten in het overkoepelend onderhandelingscomité. De bestaande overlegcomités voor de twee officiële netten zijn immers ook bilateraal, overheid-vakbonden en bovendien vrezen zij in het overkoepelend onderhandelingscomité tegenover een coalitie van de overheid en „de Guimardstraat” te staan.

Het is de logica zelf dat de werkgevers mee onderhandelen over de grondregelen van het statuut. Zij moeten die grondregelen, die grote gevolgen hebben voor het functioneren van de scholen, immers toepassen. Persoonlijke conflicten tussen vakbonden en de Guimardstraat mogen geen reden zijn om de trilaterale samenstelling af te wijzen. De samenstelling van sectorcomité X en comité C2 zou parallel moeten gemaakt worden aan die van het overkoepelend onderhandelingscomité. De Vlaamse decreetgever kan dit evenwel niet realiseren vermits het betrokken syndicaal statuut een federale materie is.

- De vakbonden menen dat de LOC's in bepaalde aanlegenheden een beslissingsrecht moeten hebben, Beslissingsrecht inbouwen voor de sector gesubsidieerd vrij onderwijs is onmogelijk omwille van artikel 24 van de grondwet dat de vrijheid van onderwijs voor de inrichters waarborgt en dat verhindert dat de inrichters verplicht worden hun personeel te laten meebeheren.

Voor de opstelling en wijziging van het arbeidsreglement gaat de bevoegdheid van LOC's, naar analogie met de bevoegdheid van de huidige ondernemingsraden, toch verder dan onderhandelen. In geval de standpunten van de verschillende geledingen tegenstrijdig zijn en blijven, zal het Centraal Paritair Comité bemiddelen en zo nodig een beslissing nemen in de betwiste punten.

2. Knelpunt voor de inrichtende machten

De verplichting voor de scholen om LOC's op te richten wordt geaccepteerd - met enige moeite voor kleine scholen - door de inrichtende machten, maar ze willen de zekerheid dat zij geen ondernemingsraden meer moeten oprichten.

Die zekerheid kan de Vlaamse decreetgever niet geven, vermits de wet van 20 september 1948 onverminderd van toepassing blijft op het vrij onderwijs. Van zodra er kandidaten zijn voor de sociale verkiezingen, zal er een ondernemingsraad moeten opgericht worden. Zekerheid omtrent het niet-oprichten van ondernemingsraden kan enkel door de vakbonden geboden worden.

II. Opmerkingen en vragen van de leden

Het standpunt van de vijf aanwezige fracties wordt als volgt vertolkt.

In naam van zijn fractie vraagt een eerste spreker zich af waarom het voorliggend ontwerp van decreet door de Commissie met de hoogste prioriteit wordt behandeld. Rekening houdend met het feit dat de Vlaamse Raad binnen enkele

weken ontbonden zal worden, had zijn fractie er de voorkeur aan gegeven dat de decreten lerarenopleiding en basisonderwijs, die reeds lang zijn aangekondigd en waarop zowel zijn fractie als het veld zich grondig hebben voorbereid, nog in behandeling genomen waren. Volgens de spreker worden deze twee laatste ontwerpen van decreet echter om puur politieke redenen op de lange baan geschoven, wat hem hoogst onverantwoord lijkt.

Vervolgens betoogt de spreker dat voorliggend ontwerp van decreet niet rijp is voor behandeling. Dit wordt ook opgemerkt door de Raad van State, die in zijn advies stelt dat het ontwerp in zijn huidige vorm niet is goedgekeurd door de Vlaamse regering, en dat het dus „niet in zo verre gereed is dat het door de Raad van State, afdeling wetgeving, kan worden onderzocht”. De spreker vraagt zich af welke de gevolgen kunnen zijn van het ontbreken van een advies van de Raad van State. Zijn fractie vraagt dat alsnog het hoogdringend advies van de Raad van State gevraagd zou worden.

Wat de inhoud van het ontwerp betreft, heeft de fractie van de spreker vooral problemen met de decretale monopoliepositie die aan de vakbonden wordt toegekend. Vanaf het moment dat 10 % van het personeel van de school lid is van een vakorganisatie, verliest het niet-gesyndicaliseerd personeel het recht om een eigen afvaardiging in de LOC's te hebben. Volgens de fractie van de spreker moet elk personeelslid, al dan niet gesyndicaliseerd, inspraak hebben in de LOC. De spreker voegt er nog aan toe dat 10 % een zeer laag percentage is, wat erop wijst dat de syndicalisatiegraad van het onderwijzend personeel zeer laag is. Dit is een bijkomende reden om het niet-gesyndicaliseerd personeel als volwaardige partner in de LOC's te betrekken. De spreker besluit dat zijn fractie de nodige amendementen zal indienen om de monopoliepositie van de vakbonden in de LOC's te corrigeren.

Een *tweede lid* merkt op dat het voorliggend ontwerp van decreet uitvoering geeft aan een overeenkomst uit de onderwijs-CAO van 1993. De bedoeling van deze overeenkomst was een syndicaal statuut voor het vrij onderwijs uit te werken dat steunt op het algemene opzet van het syndicaal statuut van de overheidssector. De fractie van de spreker is bijzonder verheugd dat met het voorliggend decreet een belangrijke stap wordt gezet inzake inspraak en participatie van het personeel in het beleid van de vrije gesubsidieerde scholen.

De ondernemingsraden waar ze al bestonden, de comités VGV en de participatieraden hebben weliswaar een bescheiden verdienste, doch ze zijn ofwel niet aangepast aan de schoolcultuur, ofwel beschikken ze over onvoldoende bevoegdheden om ingrijpend te kunnen deelnemen aan het schoolbeleid.

Dit decreet opent dus heel wat perspectieven inzake medezeggenschap, maar veel zal afhangen van de afdwingbaarheid van zowel de organisatie van deze onderhandelingsstructuren als de uitvoering van de af te sluiten protocollen zelf.

Ook de effectieve bescherming van de vertegenwoordigers van het personeel en de vakbondsafgevaardigden moet snel en efficiënt worden geregeld, maar men moet zich bewust zijn van de beperktheid van dit decreet. Het privaatrechtelijk karakter van het vrij gesubsidieerd onderwijs heeft immers tot gevolg dat belangrijke onderdelen onder de federale wet blijven ressorteren.

Er zal bijgevolg over gewaakt dienen te worden dat deze federale en gemeenschapsbevoegdheden niet verlamd en verwarrend op de participatiestructuren zullen inwerken. De spreker denkt bijvoorbeeld aan het niet-gesubsidieerd perso-

neel dat onder de federale CAO-wet van 5 december 1968 valt, en hij meent te mogen stellen dat hier een reëel gevaar bestaat voor wat hij de vergeten kleine minderheden noemt.

Duidelijke afspraken en een afbakening van de bevoegdheden zijn noodzakelijk : ondernemingsraden, comités VGV, participatieraden en onderhandelingscomités mogen niet ont-aarden in een kluwen waarin een kat haar jongen niet meer terugvindt.

De spreker heeft nog enkele concrete vragen en opmerkin-gen waarop hij graag een antwoord zou krijgen :

1. Waarom is het decreet niet van toepassing op het deel-tijds beroepssecundair onderwijs en de PMS-centra ?

2. Het feit dat de representatieve verenigingen van inrich-tende machten in het overkoepelend onderhandelingscomié zetelen is een ongelukkige voorstelling die discriminerend is ten opzichte van de andere koepels zoals de ARGO, de CVPO en OVSG, en daarenboven legt de constructie van het overkoepelend onderhandelingscomité een hypotheek op de werking van het Centraal Paritair Comité voor het gesubsidieerd vrij onderwijs en de netoverschrijdende onderhande-lingen met de overheid. Is het dus niet beter de inrichtende macht uit het overkoepelend onderhandelingscomité te weren of zelfs het overkoepelend onderhandelingscomité niet op te richten ?

3. Met de representativiteit van de vakorganisatie op het niveau van het lokaal onderhandelingscomité heeft de spre-ker het om verschillende redenen moeilijk. Het syndicaal statuut van de overheidssector is eigenlijk de inspiratiebron van dit decreet geweest. In het syndicaal statuut van de overheids-sector is echter nergens sprake van een kwantitatieve repre-sentativiteit op schoolniveau. De inlassing van de 10 %-grens wekt bij hem meer de indruk van een uitsluitingsclausule te zijn dan van een representativiteitsgreep, terwijl dit toch de bedoeling niet zou mogen zijn. Vandaar zijn verzoek om deze 10 %-grens te schrappen. Daarenboven komt dat door de voorgestelde controle van deze representativiteit, namelijk door het Centraal Paritair Comité, de bescherming van de persoonlijke levenssfeer daadwerkelijk in het gedrang komt.

Een *derde spreker* vestigt er de aandacht op dat participatie en medezeggenschap van het personeel in het schoolgebeu-ren in vele gevallen nog moeilijk ligt, wat gezien de hoge scholingsgraad van het onderwijzend personeel eerder ver-wondering kan wekken. Volgens de spreker ware het aange-wezen geweest om alvorens een nieuwe inspraakstructuur op te richten, in casu de LOC's, een wetenschappelijke studie over de werking en de effectiviteit van de bestaande partici-patiestructuren in het onderwijs ter beschikking gehad te heb-ben.

Deze spreker deelt de bekommernis van het eerste lid inza-ke het ontbreken van het advies van de Raad van State. Ook hij vraagt zich af wat hiervan het gevolg kan zijn. Het lid vestigt bovendien de aandacht op het uitermate negatief advies van de SERV.

Tenslotte deelt dit lid ook de bekommernis van de tweede spreker inzake de oprichting van het overkoepelend onder-handelingscomité. In de eerste plaats is er het gegeven dat dit overkoepelend onderhandelingscomité een drieledige samen-stelling kent - overheid, vakbonden én inrichtende machten - terwijl in het officieel onderwijs de inrichtende machten niet vertegenwoordigd zijn in sectorcomités X en comité C2. Daarnaast vreest de spreker dat deze drieledige samenstelling een belangrijk precedent zou kunnen vormen voor andere

sectoren - bijvoorbeeld de welzijnssector - evolutie die volgens hem niet is aangewezen.

Een *vierde spreker* is van mening dat voorliggend ontwerp van decreet richtinggevend is voor de weg die het sociaal overleg in de sectoren van de door de overheid gesubsidiëerde instellingen in de toekomst moet opgaan. Bovendien is het illustratief voor het zoeken naar nieuwe vormen van sociaal overleg in het algemeen, dé uitdaging waar Vlaanderen, België en de overige Europese landen in de nabije toekomst mee geconfronteerd zullen worden. De grote betekenis van dit decreet ligt volgens de fractie van de spreker dan ook in deze voorbeeldfunctie. Wellicht is dit decreet een voorbode van de „revolutie” die zich de volgende jaren op het vlak van de organisatie van de sociale zekerheid en het sociaal overleg zal aandienen, revolutie die zich niet zozeer op één moment zal aandienen, maar die juist bestaat uit de opeenvolging van ogenschijnlijk kleinere innovaties waarvan voorliggend decreet een voorbeeld is. Het is onvermijdelijk dat het zoeken naar nieuwe vormen van overleg spanningen tussen de betrokken partners creëert.

Tot nu toe werden de gesubsidieerde instellingen als rechtstreekse werkgever niet actief betrokken bij het sociaal overleg tussen de subsidiërende overheid en de vakbonden. De realiteit toont echter aan dat sociaal overleg pas kans op slagen heeft indien alle rechtstreeks betrokken partners bij dit overleg worden betrokken. De discussie over de terugbetaling van de vervoerskosten van de leerkrachten in het vrij gesubsidieerd onderwijs is op dit vlak illustratief. In het overleg tussen vakbonden en overheid werd overeengekomen dat de scholen deze vervoerskosten moesten terugbetalen uit de toelage van de werkingskosten, maar de partner die verantwoordelijk was voor de uitvoering van dit „akkoord”, de inrichtende machten, waren niet bij deze onderhandelingen betrokken, wat veel wrevel en ongenoegen heeft uitgelokt.

De spreker is dan ook zeer tevreden dat de inrichtende machten in de toekomst wél bij de besprekingen tussen overheid en vakbonden betrokken zullen worden. Hij begrijpt dat de nieuwe driedelige overlegstructuur enige ongerustheid in de officiële sector zal uitlokken, maar hij hoopt dat de federale wetgever spoedig de nodige initiatieven zal nemen om ook de wettelijke samenstelling van de sectorcomités X en comité C2 aan de nieuwe realiteit aan te passen.

De spreker is er zich van bewust dat de nieuwe overlegstructuur belangrijke repercussies zal hebben op het onderwijsgebeuren in ruimere zin. Zo is het duidelijk dat het informatierecht zoals het momenteel in het participatiedecreet staat ingeschreven, een nieuwe en bredere invulling zal moeten krijgen. Ook de werking van de VLOR, waarin dezelfde partners vertegenwoordigd zijn, kan door de nieuwe structuren beïnvloed worden.

De fractie van de spreker is echter niet blind voor de tekorten van het decreet - bijvoorbeeld het feit dat de PMS-centra en de instellingen voor Aanvullend Beroepssecundair Onderwijs niet onder de bepalingen van het decreet vallen - en zijn fractie zou het ontwerp dan ook als „gematigd positief” willen omschrijven.

Een *vijfde en laatste spreker* is van mening dat het voorliggend decreet van het grootste belang is voor de inspraakregeling in en de responsabilisering van het onderwijsveld.

De fractie van de spreker kan ermee akkoord gaan dat de inrichtende machten als volwaardige partner bij de onderhandelingen tussen overheid en vakbonden worden betrokken.

De afwijzende houding van de vakbonden is de uiting van een conservatief denken.

De spreker betreurt dat de bevoegdheid die de verhoudingen tussen vakbonden en overheid regelt bij de grondwets-hervorming van 1988 niet naar de gemeenschappen werd over-geheveld. Hij hoopt dat deze tekortkoming alsnog rechtgezet kan worden.

Wat de plaats van de vakbonden in het decreet betreft, wijst de spreker erop dat zijn fractie niet gekant is tegen het principe van een syndicale afvaardiging in de LOC's, maar dat zij, zoals de fractie van de eerste spreker, toch wel vragen heeft bij de monopoliepositie die aan de vakbonden wordt toegekend. De fractie van de spreker is van mening dat de LOC's opengesteld moeten worden voor gans het personeel, zonder hierbij onderscheid te maken tussen vakbonds- en niet-vakbondsafgevaardigden. De fractie van de spreker is met name van mening dat een representativiteitsgraad van 10 % niet kan volstaan om inzake afvaardigingsbevoegdheid in de LOC's een volledig monopolie aan de vakbonden te geven. Ook het feit dat de vakbondsafgevaardigde van rechts-wege de vertegenwoordiger is van het personeel, en dat verkiezingen slechts georganiseerd kunnen worden onder kandidaten die aanvaard zijn door de vakorganisaties, is voor zijn partij onaanvaardbaar. Daarnaast stuit ook het feit dat de vakbond een einde kan maken aan het mandaat van de niet-gesyndiceerde afgevaardigde, en het feit dat de mogelijkheid tot beroep na uitsluiting door de vakbonden op advies van de VLOR werd geschrapt, zijn fractie tegen de borst. Deze verregaande bevoegdheden van de vakbonden zijn geenszins in overeenstemming met de minimale representativiteitsgraad, namelijk 10 %, die vereist is. En dit is des te meer het geval gezien de politieke bindingen van de vakbonden.

De spreker voegt er nog aan toe dat voorliggend decreet een reden op zich kan vormen om de syndicalisatie van het onderwijzend personeel aan te moedigen, wat volgens hem alleszins niet de bedoeling kan zijn.

Tenslotte deelt de Voorzitter mee dat hij een brief heeft ontvangen van de secretaris van de representatieve vereniging van protestantse scholen waarin volgende bedenkingen worden geformuleerd.

In de eerste plaats is er het gegeven dat de protestantse scholen een eigen cultuur kennen, waarbij de leerkrachten zeer nauw bij het beheer van hun school worden betrokken, en zij zelfs mee in het bestuur van hun school zetelen. De vereniging ziet dan ook het nut van de oprichting van LOC's niet in, en dit geldt des te meer omdat van conflicten tussen personeel en inrichtende machten in de protestantse scholen eigenlijk geen sprake is. De vereniging vraagt dan ook dat naar analogie met het decreet medezeggenschap een mogelijkheid tot ontheffing in het decreet ingeschreven zou worden, en dat de protestantse scholen van deze regeling gebruik zouden kunnen maken.

Vervolgens klaagt de vereniging aan dat de protestantse scholen nooit bij de bespreking van het voorliggend ontwerp van decreet werden betrokken. Hierbij aansluitend vestigt de auteur de aandacht op een algemeen probleem van informatieachterstand waarmee de protestantse scholen kampen. Zij krijgen pas kennis van ontwerpen van decreet nadat deze bij de Vlaamse Raad zijn ingediend. De protestantse scholen vragen dan ook dat zij in een vroegere stand van de procedure kennis zouden kunnen krijgen van de ontwerp teksten, en in dit verband verwijzen zij naar het Nederlands voorbeeld.

III. Antwoord van de minister en replieken van de leden

1) De adviezen van de SERV en de Raad van State

Wat het negatief advies van de SERV betreft, antwoordt de minister dat dit geen SERV-advies, maar het advies van de vakbonden, vertegenwoordigd in de SERV, is. Dit advies is met andere woorden een negatie van de samenstelling van de SERV, wat de minister onbegrijpelijk, en zelfs schandalig vindt. Vermits het hier geen SERV-advies in de decretale zin van het woord betreft, voelt de minister er zich niet door aangesproken en heeft hij het advies gewoon naast zich neergelegd. Hij herhaalt dat hij dergelijke werkwijze van de SERV niet kan aanvaarden, en voegt er nog aan toe dat hij wél rekening gehouden heeft met het advies van de VLOR.

Wat het advies van de Raad van State betreft, heeft de minister de volgende bedenkingen.

In de eerste plaats is het niet de gewoonte dat voorontwerpen van decreet die in opvolging van adviezen van geëigende adviesorganen als VLOR en SERV aangepast worden, nogmaals door de voltallige regering goedgekeurd worden alvorens ze aan de Raad van State overgemaakt worden. De kritiek van de Raad van State, namelijk dat deze procedure bij voorliggend ontwerp van decreet niet werd gevolgd, is dan ook niet terecht.

Vervolgens komt het niet aan de Raad van State toe om te beoordelen of de minister al dan niet rekening heeft gehouden met de adviezen van VLOR of SERV. Het al dan niet ingaan op deze adviezen is immers een politieke optie, en hierover dient de Raad van State zich niet uit te laten. De opdracht van de Raad van State is beperkt tot het geven van juridisch-technisch advies.

Wat de bevoegdheidsafbakening met het federale niveau betreft, antwoordt de minister dat de Raad van State in dit verband een advies ten gronde heeft gegeven naar aanleiding van de bespreking van het HOBU-decreet (Stuk 546(1993-1994)-nr.1). De minister is van mening dat voorliggend ontwerp zich wel degelijk binnen de bevoegdheidssfeer van de gemeenschappen bevindt, en dit wordt bevestigd door het advies van de Raad van State op het HOBU-decreet.

Tenslotte is de minister het niet eens met deze leden die stellen dat de Raad van State géén advies heeft gegeven. Puur formeel is er wel degelijk een advies en de discussie over dit advies vormt hiervan het bewijs.

Een lid is het ermee eens dat de Raad van State in zijn advies op het HOBU-decreet voor de eerste maal de bevoegdheidsafbakening met het federale niveau heeft besproken, maar hij dringt toch aan op een specifiek advies. Het advies over het HOBU-decreet had immers betrekking op de overlegcomités die per hogeschool worden opgericht, en die dus vergelijkbaar zijn met de LOC's, maar voor het HOBU werd geen overkoepelend orgaan opgericht vergelijkbaar met het overkoepelend onderhandelingscomité zoals beschreven in Hoofdstuk II van voorliggend decreet. Over dergelijk overkoepelend orgaan heeft de Raad van State met andere woorden nog geen advies verstrekt.

Bovendien zijn in de federale wetgeving op de ondernemingsraden clausules voor de controle op de effectieve werking van de ondernemingsraden voorzien, terwijl dergelijke bepalingen in voorliggend decreet ontbreken. De spreker vraagt zich dan ook af hoe de effectieve werking van de LOC's gegarandeerd kan worden. Volgens hem biedt het

voorliggend decreet minder wettelijke waarborgen dan voorzien in de federale wetgeving.

Ingaande op de eerste bedenking van het lid, antwoordt de minister dat het advies van de Raad van State perfect toepasbaar is op het overkoepelend onderhandelingscomité omdat enkel het niveau waarop onderhandeld wordt verschilt. De aard van de onderhandelingen blijft immers dezelfde.

Wat de tweede bemerking betreft, antwoordt de minister dat het veld zélf verantwoordelijk is voor de goede werking van de LOC's. Indien de werking van het LOC wordt uitgehouden, is dit de verantwoordelijkheid van de lokale schoolgemeenschap.

2) De driedelige samenstelling van het overkoepelend onderhandelingscomité

In tegenstelling tot bepaalde leden, is de minister van mening dat de opname van de inrichtende machten als derde partner naast vakbonden en overheid in het overkoepelend onderhandelingscomité wel degelijk toekomstgericht is. Hij is het ermee eens dat onderwijs een voorbeeldfunctie zou kunnen vormen voor andere sectoren - in casu de welzijnssector - maar in tegenstelling tot sommige leden vindt hij dit een positief en geen negatief gegeven. De realiteit is immers dat de inrichtende machten uit het onderwijsveld - zoals de werkgevers in de welzijnssector - vragende partij zijn om bij de besprekingen tussen overheid en vakbonden betrokken te worden. Volgens de minister moet deze betrokkenheid aangemoedigd worden omdat onderhandelingen en de resultaten die eruit voortvloeien pas met succes gecomplementeerd kunnen worden indien alle betrokken partijen, dus ook de rechtstreekse werkgevers, deze onderschrijven.

De minister is het er mee eens dat met de driedelige samenstelling van het overkoepelend onderhandelingscomité een onevenwicht met de onderhandelingsprocedures in het officieel gesubsidieerd onderwijs wordt gecreërd. In het officieel onderwijs maken de inrichtende machten immers geen deel uit van de sectorcomités X en comité C2. Er zijn echter aanwijzingen dat de officiële sector ter zake vragende partij is - een lid stelt formeel dat dit alleszins het geval is voor het OVSG - maar aangezien het hier federale materie betreft, kan de minister geen initiatieven nemen om de inrichtende machten van het officieel onderwijs ook decretaal in deze sectorcomités te laten opnemen. De enige tegemoetkoming die de minister kan doen, is de inrichtende machten officieus bij de onderhandelingen in de sectorcomités X en comité C2 betrekken, en hiertoe wenst hij zich alleszins te engageren.

Een lid merkt op dat het hier een vrijblijvende belofte van de minister betreft, en dat er geen enkele garantie bestaat dat zijn opvolgers dezelfde houding zullen aannemen. Deze spreker vraagt dan ook dat er ter zake een decretale of wettelijke regeling getroffen zou worden.

De minister repliceert dat een decretale regeling onmogelijk is omdat deze materie federale bevoegdheid is.

Hetzelfde lid vraagt of het resultaat van de onderhandelingen in het overkoepelend onderhandelingscomité voor de drie partijen bindend is.

De minister antwoordt dat de onderhandelingen in het overkoepelend onderhandelingscomité niet noodzakelijk in een door de drie partijen onderschreven akkoord moeten resulteren. Deze onderhandelingen kunnen eindigen met een

proces-verbaal van niet-akkoord of in akkoord tussen twee van de drie partijen.

Dezelfde spreker merkt op dat de beslissingen die in het overkoepelend onderhandelingscomité genomen worden, de facto richtinggevend zijn voor het officieel onderwijs omdat het vrij onderwijs ongeveer 70 %, van het onderwijsveld vertegenwoordigt. De kleinere officiële sector dient zich dan ook bijna noodgedwongen aan te sluiten bij de resultaten van onderhandelingen waarbij hij niet betrokken was.

De minister repliceert dat beide groepen de facto samen zullen vergaderen, alhoewel dit decretaal niet voorzien is. Dergelijke manier van samenwerken is echter aangewezen om de goede verhoudingen in de onderwijswereld niet te bezwaren.

Dezelfde spreker vraagt waarom de vakbonden niet officieel bij de voorbereidende gesprekken over dit ontwerp van decreet betrokken waren. De minister antwoordt dat dit juridisch niet mogelijk was omdat er momenteel nog geen decretaal kader bestaat waarbinnen de Vlaamse overheid officieel onderhandelingen met de onderwijsvakbonden kan aanknopen. Officieus zijn de vakbonden echter wel degelijk bij de totstandkoming van dit decreet betrokken geweest, en de voorliggende teksten zijn zelfs op een vergadering onder leiding van de secretaris-generaal van het departement onderwijs in aanwezigheid van vakbonden en inrichtende machten besproken (cfr. inleidende uiteenzetting).

3) De plaats van de vakbonden in het voorliggend decreet

Ingaand op de kritieken van die sprekers die van mening zijn dat niet alle personeelsleden gelijke kansen krijgen om in het LOC opgenomen te worden, antwoordt de minister het volgende.

In de eerste plaats is er het gegeven dat ingevolge de wijzigingen die voorliggend decreet aan het decreet medezeggenschap van 23 oktober 1991 aanbrengt, in de toekomst alle personeelsleden zich verkiesbaar kunnen stellen voor de participatieraad. Bovendien zal de participatieraad hetzelfde uitgebreide informatierecht krijgen als het LOC.

In het LOC daarentegen, waar de syndicale aangelegenheden - arbeidsomstandigheden e.d. - worden besproken, is de dominante plaats die voor de vakbonden is voorzien verantwoord omdat de vakbonden in het sociaal overlegmodel, dat na de tweede wereldoorlog in België en in het grootste deel van Europa in voege is getreden, een sleutelrol spelen. Volgens dit model worden de belangen van de werkgevers verdedigd door de representatieve werkgeversorganisaties, deze van de werknemers door de representatieve vakbonden, en de minister wenst dit systeem, dat zijn diensten heeft bewezen en nog steeds bewijst, ook voor het vrij gesubsidieerd onderwijs te verdedigen. Indien men de denkpiste van rechtstreekse verkiezingen voor het sociaal overleg lanceert, doorbreekt men dit model, en hier kan de minister niet mee instemmen.

Bovendien heeft dergelijke denkpiste belangrijke nadelen. Zo is er het feit dat de individuele verkozenen geen brede basis vertegenwoordigen, en dat zij in het LOC individuele belangen zullen verdedigen. De vakbonden daarentegen hebben niet alleen het voordeel dat hun standpunten meer het midden houden tussen het algemeen belang en de corporatistische belangen, zij kunnen bovendien terugvallen op een brede organisatie die voor de betrokken vakbondsafgevaardigden zelfs professionele vorming organiseert. Indien het

LOC is samengesteld uit verkozenen die slecht of onvoldoende geïnformeerd zijn, dreigt het LOC een puur formeel orgaan te worden, wat niet de bedoeling kan zijn. Bovendien stelt zich de vraag hoe men in het model van rechtstreekse verkiezingen het centraal overlegcomité zal samenstellen : hoe gaat men hier tot een verkiezing van de niet-gesyndiceerden komen ?!

Wat de 10 %-grens betreft, deze is afkomstig uit de wet van 19 december 1974 dat het syndicaal statuut van de vakbondsafgevaardigden in overheidsdienst regelt, en is volgens de minister dan ook perfect verdedigbaar. Deze grens is trouwens ook van toepassing in het officieel gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde overheidssector in het algemeen.

De meeste leden kunnen zich terugvinden in de uiteenzetting van de minister.

Een lid voegt er aan toe dat in vele scholen het lidmaatschap van een vakbond met lede ogen wordt aanzien, onder meer omdat een vakbondsafgevaardigde een uitgebreid informatierecht kan opeisen. Hij zal dan ook elk initiatief dat de positie van de vakbonden in het vrij onderwijs kan verstevigen, steunen. De denkpiste van een ander lid, namelijk dat de syndicalisatiegraad in het onderwijs niet aangemoedigd mag worden, vindt hij uitermate gevaarlijk.

De geviseerde spreker repliceert dat hij de aanwezigheid van de vakbonden in de scholen als dusdanig onderschrijft, maar dat hij niet kan aanvaarden dat de toegang van de niet-gesyndiceerden tot de LOC's zo goed als onmogelijk wordt gemaakt. Hij blijft ervan overtuigd dat de niet-gesyndiceerden op een zinvolle manier bij het LOC betrokken kunnen worden. Anderzijds is hij het ermee eens dat op het Vlaams niveau de vakbonden de aangewezen gesprekspartner zijn.

Hierbij aansluitend wijst dezelfde spreker er op dat de wijziging van de bevoegdheden van de participatieraden niet geapprecieerd wordt door de confederatie van de ouderverenigingen, en hij verwijst naar een communiqué ter zake. Deze interpretatie wordt formeel betwist door een andere spreker. Zij beaamt dat een eerste versie van de decreetswijziging niet in goede aarde viel bij de confederatie van ouderverenigingen, maar dat deze wél tevreden is met de voorliggende tekst, die de participatieraad bijvoorbeeld ook inzicht geeft in het financieel beheer van de school. Volgens haar heeft de kritiek van de spreker betrekking op het eerste, ondertussen achterhaalde, ontwerp.

Een andere spreker herhaalt zijn standpunt, namelijk dat de representativiteitsgraad van 10 % volgens hem overbodig is. Volgens hem moet elke werknemersorganisatie, hoe klein ze ook is, automatisch het recht hebben om bij de werking van de LOC's betrokken te worden.

Dezelfde spreker voegt er nog aan toe dat de werking van het LOC afdwingbaar moet zijn, en dat de bescherming van de vakbondsafgevaardigden ten opzichte van de inrichtende macht gegarandeerd moet worden. Volgens hem moet dit explicieter in het decreet opgenomen worden.

4) *Varia*

- Ingaande op de vraag van een lid waarom de decreten-lerarenopleiding en basisonderwijs niet **prioritair in behandeling** worden genomen, antwoordt de minister dat de voorbereiding van deze ontwerpen nog niet afgerond is. Zo zijn de verplichte adviezen van VLOR, SERV en Raad van State nog niet binnen. Gezien de huidige politieke toestand, is het

onmogelijk om deze ontwerpen nog tijdens de huidige legislatuur af te ronden.

- De minister acht het niet aangewezen voorliggend ontwerp van decreet ook toepasselijk te maken op de **PMS-centra** omdat deze instellingen niet de vereiste schaalgrootte hebben. Het decreet is echter wel van toepassing op het DBSO omdat het DBSO een onderdeel vormt van het secundair onderwijs.

- De minister betwist dat controle op de 10 %-grens een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer betekent. De controle berust immers bij de voorzitter van het Centraal Paritair Comité.

- Wat de **studie over de werking en effectiviteit van bestaande participatiestructuren** in het onderwijs betreft, deelt de minister mee dat dergelijke studie wel degelijk bestaat, en dat ze ter beschikking van de Commissie gesteld kan worden. Deze studie is van recente datum en ze is eerder beperkt van opzet, maar toch beantwoordt ze aan de bekommernis van het lid. De minister voegt er nog aan toe dat in het verslag over de doorlichting van de ARGO, dat begin april wordt verwacht, eveneens een gedeelte aan de werking van de lokale en centrale participatiestructuren wordt gewijd. De vraagsteller herhaalt dat het aangewezen ware geweest om eerst deze studies, en dan pas het voorliggend ontwerp van decreet te bespreken.

- De minister kan het voorstel om een **ontheffingsregeling** in het decreet in te schrijven niet steunen. De huidige betrokkenheid van het personeel bij het bestuur van een school biedt immers geen garantie dat dit ook in de toekomst het geval zal zijn, en in voorkomend geval kan het LOC als juridisch vangnet fungeren. Conflicten mogen nooit à priori uitgesloten worden, en de minister verwijst ter zake naar de pijnlijke incidenten in de Hibernia-school in Antwerpen. De protestantse scholen zullen dus ook verplicht worden om een LOC op te richten ; indien het LOC werkelijk overbodig is, zal het, met instemming van alle betrokkenen, een puur formeel bestaan leiden.

Het informatieprobleem waarmee de protestantse scholen kampen wordt verklaard door het feit dat deze scholen niet talrijk zijn. Hierdoor worden zij niet vertegenwoordigd in de officiële adviesorganen die tegelijk als informatiekanaal fungeren. De minister beaamt dat de protestantse scholen tenminste op de hoogte gehouden moeten worden van dossiers waarin zij onmiddellijk betrokken partij zijn. Concreet stelt hij voor dat de secretaris-generaal van het departement onderwijs hen op een bepaald moment in de procedure de nodige documenten zal bezorgen. De concrete modaliteiten kunnen in overleg met de representatieve vereniging van protestantse scholen geregeld worden.

IV. Artikelsgewijze bespreking

De Commissie stemt in met enkele technische en taalcorrecties.

HOOFDSTUK 1

Inleidende bepalingen

Artikel 1

De voorzitter merkt op dat de specificatie „par.1, 2” overbodig is. De Commissie stemt hiermee in.

Het artikel wordt met 12 stemmen unaniem aangenomen.

Artikel 2

Op dit artikel zijn er identieke amendementen van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens enerzijds en de heer J. Tavernier anderzijds ertoe strekkend aan de opsomming onder 1” de PMS-centra toe te voegen (Stuk 703-2).

De minister is van mening dat dit amendement niet aangewezen is, maar indien hierover in de Commissie een consensus bestaat, zal hij er zich niet tegen verzetten.

Een van de mede-indieners van het amendement wijst erop dat ook in andere artikelen - bijvoorbeeld 7 - naar de PMS-centra wordt verwezen, en dat het dus aangewezen is de PMS-centra mede onder het toepassingsveld van het decreet te laten vallen.

De amendementen en het aldus gewijzigde artikel worden met 12 stemmen unaniem aangenomen.

Artikel 3

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen tegen 2 aangenomen.

HOOFDSTUK II

Overkoepelend onderhandelingscomité

Een amendement van de heer J. Tavernier strekt ertoe hoofdstuk 11 te schrappen (703-2). De indiener is van mening dat zolang de inrichtende machten niet officieel vertegenwoordigd zijn in de sectorcomités X en comité C2, het bestaan van een driedig samengesteld overkoepelend onderhandelingscomité voor het vrij gesubsidieerd onderwijs niet aangewezen is. De belofte van de minister, namelijk dat de inrichtende machten van de officiële sector officieus bij de werking van de comités X en comité C2 betrokken worden, is niet bindend voor zijn opvolgers, en biedt dus geen garantie voor een parallelle werking.

Een lid is van mening dat aan de bezorgdheid van de indiener van het amendement tegemoet gekomen kan worden indien de bevoegdheden van het overkoepelend onderhandelingscomité beperkt worden. Zo kan geargumenteed worden dat de bezoldigingsregeling van het door de overheid gesubsidieerd personeel niet tot de bevoegdheid van het driedig samengesteld overkoepelend onderhandelingscomité behoort

omdat de inrichtende machten hier geen onmiddellijk betrokken partij zijn. Hij stelt met andere woorden voor om in artikel 8 de bepaling „b) bezoldigingsregeling” te vernauwen tot de bezoldigingsregeling voor het niet-gesubsidieerd personeel.

De minister kan noch het amendement, noch het compromis-voorstel onderschrijven. Hij is van mening dat de inrichtende machten bij alle in artikel 8 opgesomde aangelegenheden betrokken partij zijn. En dit geldt ook voor de bezoldigingsregeling van het personeel omdat het salarisgegeven in de brede zin van het woord – bijvoorbeeld de verhouding tussen de verschillende salarisschalen – een belangrijk gegeven is, dat mede de goede werking van de school bepaalt. Bovendien gaan loonsverhogingen dikwijls ten koste van de werkmiddelen, en in dergelijk geval zijn de inrichtende machten wel degelijk onmiddellijk betrokken partij. De minister is het er wel mee eens dat de inrichtende machten zich met betrekking tot de besprekingen over de bezoldigingsregeling in het overkoepelend onderhandelingscomité eerder terughoudend moeten opstellen. Hij voegt er nog aan toe dat de ganse school er belang bij heeft dat alle partners bij de werking ervan betrokken worden. De realiteit vandaag bewijst dat directies geneigd zijn regelingen die ze zelf niet mee onderhandeld hebben te omzeilen, waarmee niemand gediend is.

Een ander lid herhaalt het pleidooi dat hij reeds bij de algemene bespreking heeft ontwikkeld, namelijk dat de minister in het voorliggend decreet garanties zou inschrijven dat ook de inrichtende machten van het officieel gesubsidieerd onderwijs bij de werking van de sectorcomités X en comité C2 betrokken zouden worden.

De minister herhaalt dat hiervoor een toevoeging aan de wet van 19 december 1974 vereist is, en dat dit buiten zijn bevoegdheid valt. Hij herhaalt tevens dat de vrees van het lid, namelijk dat een volgende minister deze informele vorm van inspraak zou afschaffen, onterecht is. Deze praktijk ligt immers in het verlengde van voorliggend decreet, en is medebepalend voor de goede verhoudingen in het onderwijslandschap.

Een ander lid is van mening dat naar een aanpassing van de federale wetgeving gestreefd moet worden, en dat tegelijkertijd de oprichting van een netoverschrijdend onderhandelingsforum voor inrichtende machten, overheid en vakbonden nagestreefd moet worden.

Tot slot uit de Commissie de wens dat in afwachting van de aanpassing van de wet van 19 december 1974, de Vlaamse minister van onderwijs de inrichtende machten van het officieel onderwijs officieus bij de onderhandelingen in de sectorcomités X en comité C2 zouden betrekken.

Het amendement van de heer J. Tavernier wordt met 3 stemmen tegen 9 verworpen.

Artikelen 4 en 5

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden met 9 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 6

Op dit artikel is er een amendement van de heer R. Deswaene ertoe strekkend de bepaling sub 2” te vervangen door de volgende bepaling : „een afvaardiging van het personeel, ver-

kozen door en onder de personeelsleden van het vrij gesubsidieerd onderwijs" (Stuk 703-2). De indieners verklaren dat inspraak- en overlegorganen geen exclusief terrein van representatieve vakorganisaties mogen zijn. Elk personeelslid, of het nu gesyndiceerd is of niet, dient op gelijke en objectieve wijze toegang te hebben tot die structuren. Een overkoepelend onderhandelingscomité dient een zo groot mogelijke representativiteit en legitimatie te bezitten. Dit wordt gegarandeerd door de democratische verkiezing van de vertegenwoordigers onder alle personeelsleden.

Een lid stelt dat hij de bekommernis van het amendement deelt voor wat de LOC's maar niet voor wat het overkoepelend onderhandelingscomité betreft, en hij verwijst ter zake naar de toelichting van de minister bij de algemene bespreking (III, 2).

Het amendement van de heer R. Deswaene wordt met 2 stemmen tegen 10 verworpen.

Artikel 6 wordt met 9 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 7

Op dit artikel is er een amendement van de heer R. Deswaene ertoe strekkend paragraaf 1 van het artikel te schrappen (Stuk 703-2). Volgens de indiener ligt dit amendement in het verlengde van zijn amendement op artikel 6.

Een lid merkt op dat voor de betrokkenheid van de vakorganisaties bij de werking van het overkoepelend onderhandelingscomité de representativiteitsgraad van 10 % blijkbaar niet vereist is. De minister antwoordt bevestigend. Om als vakorganisatie zitting te kunnen hebben in het overkoepelend onderhandelingscomité, is lidmaatschap van de SERV de enige vereiste.

Dezelfde spreker vraagt of de aanwezigheid van kleinere, onafhankelijke en niet-gegroepeerde scholen als Freinet en Steiner in het overkoepelend onderhandelingscomité volgens de definiëring van paragraaf 2 gegarandeerd is. De minister antwoordt bevestigend : deze scholen zijn volgens het decreet rechtspositie immers aanwezig in het Centraal Paritair Comité, en deze vertegenwoordiging vormt juist het criterium dat in paragraaf 2 werd weerhouden om bij de werking van het overkoepelend onderhandelingscomité betrokken te worden. Freinet en Steiner hebben elk één afgevaardigde in het Centraal Paritair Comité.

Het amendement van de heer R. Deswaene wordt met 3 stemmen tegen 9 verworpen.

Artikel 7 wordt met 9 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 8

Aanknopen bij de discussie over het amendement-Tavernier ertoe strekkend Hoofdstuk 11 te schrappen (cfr. infra) kondigt de heer L. Martens aan dat hij een amendement zal indienen ertoe strekkend de onderhandelingen over de bezoldigingsregeling voor het gesubsidieerd personeel uit de bevoegdheden van het overkoepelend onderhandelingscomité te lichten.

De minister antwoordt dat hij dergelijk amendement niet kan steunen omdat dit tot gevolg zou kunnen hebben dat het gesubsidieerd personeel een andere bezoldigingsregeling krijgt dan het niet-gesubsidieerd personeel, wat toch niet de bedoeling kan zijn.

Hierop dient de heer L. Martens een amendement in ertoe strekkend de bepaling bij 1^ob te schrappen, en aan de tekst van 1° toe te voegen dat de bezoldigingsregeling binnen het overkoepelend onderhandelingscomité onderhandeld wordt tussen de afvaardiging van de Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs en de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties (Stuk 703-2).

De minister stelt dat hij ook dit amendement niet kan steunen, en hij verwijst ter verantwoording naar zijn uiteenzetting bij het amendement-Tavernier bij de inleiding van dit hoofdstuk.

Een lid stelt dat hij de bedoeling van dit amendement niet begrijpt.

De indiener verklaart dat strikt formeel bekeken de bezoldigingsregeling voor het gesubsidieerd onderwijs een aangelegenheid is waarvoor enkel de overheid en de vakbonden betrokken partij zijn. Zijn amendement is de vertaling van deze striktformele benadering. Daartegenover staat de bredere benadering van de minister, die stelt dat de inrichtende machten wel degelijk bij de loononderhandelingen betrokken moeten worden omdat het loongegeven een essentieel onderdeel van het schoolgebeuren vormt (cfr. infra).

Een lid merkt op dat in een systeem van enveloppefinanciering, dat voor de toekomst toch niet uitgesloten mag worden, de betrokkenheid van de inrichtende machten bij de bezoldigingsregeling zeker gegarandeerd moet zijn.

Een lid merkt op dat het schrappen van 1^ob de huidige toestand verankert.

De minister ontkent deze interpretatie. Momenteel bestaat er voor het vrij onderwijs in het geheel géén formeel overleg tussen vakbonden, overheid en/of inrichtende machten. Officieel onderhandelt de minister momenteel alleen met de vakbonden van het officieel onderwijs in de sectorcomités X en comité C2. De inrichtende machten van het officieel onderwijs worden hierbij officieus betrokken. De regelingen die uit deze onderhandelingen resulteren worden dan als „richtsnoer” voor het vrij gesubsidieerd onderwijs gebruikt. In praktijk werden de vakbonden en de inrichtende machten van het vrij onderwijs echter steeds bij de onderhandelingen betrokken, zij het op informele en niet-juridische basis.

Door mevrouw A. Leysen en de heer L. Martens wordt een amendement ingediend ertoe strekkend de bepaling onder 1^ob aan te vullen met de wending „en de inrichtende machten” (Stuk 307-2). Volgens de indieners is deze aanvulling conform de samenstelling van het overkoepelend onderhandelingscomité. De minister stemt in met dit amendement.

Het amendement van de heer L. Martens wordt met 3 stemmen tegen 4 bij 5 onthoudingen verworpen.

Het amendement van mevrouw A. Leysen en de heer L. Martens wordt met 9 stemmen tegen 3 aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 8 wordt met 7 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 9

Op dit artikel is er een amendement van de heer R. Deswaene ertoe strekkend dit artikel te schrappen en te vervangen door een nieuw artikel 9 luidend als volgt : „De conclusies van de onderhandelingen in het overkoepelend onderhandelingscomité worden vermeld in een protocol waarin ofwel het

eenparig akkoord, ofwel de respectieve standpunten van de geledingen worden opgetekend" (Stuk 703-2). De indiener verwijst naar de verantwoording bij zijn amendement op artikel 6.

Op dit artikel is er een amendement van de heer R. Swinnen ertoe strekkend een nieuwe paragraaf 2 toe te voegen die luidt als volgt : „Voorafgaand aan de conclusies wordt overleg gepleegd met de afvaardigingen van de representatieve groepering van de inrichtende machten die deel uitmaken van sectorcomité X en het comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten" (Stuk 703-2). Dit amendement is er in de eerste plaats op gericht de syndicale organisaties gerust te stellen.

De minister deelt de bekommernis van de spreker. en hij kan zich akkoord verklaren met de inhoud van het amendement, maar hij wijst erop dat dit amendement de bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever overschrijdt. De minister pleit er dan ook voor het amendement in te trekken, maar de bekommernis die ten gronde ligt aan het amendement expliciet in het verslag op te nemen.

De Commissie bevestigt dat zij de bekommernis van de indiener van het amendement en van de minister deelt, en dat zij erop staat dat voorafgaand aan de conclusies in het overkoepelend overlegcomité overleg wordt gepleegd met de afvaardigingen van de representatieve groepering van de inrichtende machten die deel uitmaken van sectorcomité X en het comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten

Hierop trekt de heer R. Swinnen zijn amendement in.

Het amendement van de heer R. Deswaene wordt met 2 stemmen tegen 9 bij 1 onthouding verworpen.

Artikel 9 wordt met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikelen 10 en 11

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden met 9 stemmen tegen 3 aangenomen.

HOOFDSTUK 111

De lokale onderhandelingscomités

AFDELING I

Algemeen

Artikel 12

Op dit artikel is er een amendement van de heer R. Deswaene ertoe strekkend in paragraaf 2 de wending „van de representatieve vakorganisaties" te vervangen door de wending „van het personeel" (Stuk 703-2). Voor de verantwoording verwijst de indiener naar zijn amendement bij artikel 6.

Het amendement van de heer R. Deswaene wordt met 3 stemmen tegen 9 verworpen.

Artikel 9 wordt met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 13

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

AFDELING 2

Samenstelling

Artikel 14

Een lid merkt op dat er een groot spanningsveld bestaat tussen het minimum en het maximum aantal mandadaten, namelijk minimum twee en maximum acht.

De minister nuanceert deze opmerking. In de eerste plaats zijn de scholen vrij om meer mandaten toe te kennen. In de tweede plaats neemt de spanning tussen het minimum en het maximum conform artikel 15 af naargelang er meer personeelsleden zijn : vanaf het moment dat er 25 personeelsleden zijn, wordt het minimum aantal mandaten per schijf van 25 personeelsleden met één eenheid verhoogd. Vervolgens geeft de minister enkele voorbeelden. In een school met 15 personeelsleden moeten er minimum 2 gemandateerden per geleding zijn, maar de school is vrij dit aantal per geleding op te drijven tot maximum 8. In een school met 26 personeelsleden bedraagt dit minimum 3, in een school met 51 personeelsleden 4, in een school met 101 personeelsleden 6. In een school met 151 personeelsleden bedraagt het minimum 8 ; aangezien er echter maximum 8 gemandateerden per geleding aangeduid kunnen worden, kan deze school het aantal gemandateerden niet meer verhogen.

De minister merkt op dat artikel 14 en de eerste paragraaf van artikel 15 eigenlijk samen horen. Hij stelt dan ook voor beide artikelen als dusdanig te herschrijven. De Commissie stemt hiermee in.

Het aangepaste artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 15

Op de eerste paragraaf van artikel 15 was er een amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens ertoe strekkend de woorden „na overleg” te schrappen (Stuk 703-2). De indieners merken op dat er ook zonder overleg één vertegenwoordiger per schijf van 25 personeelsleden bijkomt. In paragraaf 2 staat trouwens dat de representatieve vakorganisaties het aantal effectieve afgevaardigden kunnen beperken. Dit geeft de echte bedoeling weer : het aantal afgevaardigden wordt mathematisch vastgelegd en de vakbonden hebben de mogelijkheid om zelf hun delegatie te beperken.

De minister stemt in met dit amendement, maar hij herinnert eraan dat deze paragraaf overgeheveld werd naar artikel 14.

Een lid merkt op dat uit de samenlezing van paragraaf 2 van artikel 15 - nieuwe paragraaf 1 - en paragraaf 2 van artikel 17 afgeleid kan worden dat de vakorganisatie de verkiezing van niet-gesyndiceerde personeelsvertegenwoordigers overbodig kan maken. Indien er in een school immers méér mandaten te begeben zijn dan er vakbondsafgevaardigden zijn, en deze mandaten dus in principe door verkiezingen onder de personeelsleden ingevuld moeten worden, kunnen

de afgevaardigden van de representatieve vakorganisaties beslissen het aantal afgevaardigden te beperken, namelijk tot het aantal vakbondsafgevaardigden dat de school telt. De minister bevestigt deze interpretatie.

Een ander lid vestigt er de aandacht op dat tegen deze achtergrond het aantal vakbondsafgevaardigden dat een school telt een belangrijke rol speelt. Hij vraagt dan ook op welke basis dit aantal wordt bepaald. Hij vermoedt dat er per 15 gesyndiceerde personeelsleden één vakbondsafgevaardigde is, en hij vraagt of de minister dit kan bevestigen.

De minister onderkent het belang van deze vraag. Indien de school veel vakbondsafgevaardigden telt, heeft de vakbond er geen belang bij om het aantal mandaten in het LOC te beperken. Indien er echter weinig vakbondsafgevaardigden zijn, geldt de omgekeerde redenering. De verhouding leden/afgevaardigden is als volgt : 1 vakbondsafgevaardigde voor 1 tot 14 leden, 2 voor 15 tot 44 leden, 3 voor 45 tot 74 leden, en vervolgens één afgevaardigde per begonnen schijf van 30 leden boven de 74.

Hierop dient de heer J. Tavernier een amendement in ertoe strekkend paragraaf 2 te schrappen (Stuk 703-2). Volgens de indiener kan paragraaf 2 aangewend worden om verkiezingen te verhinderen, wat niet de bedoeling kan zijn. Men mag de vakorganisaties niet de ruimte geven om zélf het aantal mandaten te bepalen.

Een ander lid vindt de interpretatie die een lid en de minister aan de samenlezing van paragraaf 2 van artikel 15 en paragraaf 2 van artikel 17 geven hoogst problematisch. Hij herhaalt dat hij zich niet kan neerleggen bij de dominante positie die de vakorganisaties krachtens dit decreet in de LOC's krijgen. Zo kan hij niet aanvaarden dat enkel de representatieve vakorganisaties, en niet de inrichtende machten, kunnen beslissen dat het aantal effectieve afgevaardigden wordt beperkt. Hij dient dan ook een amendement in ertoe strekkend in de tweede paragraaf de woorden „de afgevaardigden van de representatieve vakorganisaties” te vervangen door de woorden „de geledingen” (Stuk 703-2). De heer R. Deswaene dient een analoog amendement in (Stuk 703-2). Voor de verantwoording verwijst de indiener naar de toelichting bij zijn amendement op artikel 6.

De minister kondigt aan deze amendementen niet te zullen steunen. Hij herhaalt dat het voorliggend decreet aanknoopt bij het model van sociaal overleg dat België sinds 1948 toepast, en waarin de vakbonden een dominante plaats hebben. In de filosofie van dit model is de geciteerde interpretatie perfect verdedigbaar. Hij voegt eraan toe dat de mogelijkheid om verkiezingen onder het personeel te organiseren reeds een afwijking op dit model betekent, en dat elke verdere uitholling ervan vermeden moet worden. Dit verklaart ook waarom de personeelsleden die zich kandidaat willen stellen voor de verkiezingen, voorgedragen moeten worden door de vakbond. Het betrokken personeelslid moet met andere woorden het vertrouwen van de vakbond genieten. Dit betekent ook dat paragraaf 2 van artikel 15 - nieuwe paragraaf 1 - slechts in werking zal treden op het moment dat de vakbond onder het personeel geen kandidaten vindt die zijn vertrouwen geniet.

Een lid wijst op de gevaren die in de beschreven procedure besloten liggen. Enkel de vakorganisatie die 10 % van het personeel vertegenwoordigt, heeft het recht om een lijst met kandidaten voor te dragen. Indien deze vakorganisatie bovendien het recht krijgt om te bepalen wie er op deze lijsten kan fungeren, dreigt een gesloten systeem te ontstaan waarbij de vakorganisatie die 10 % van het personeel vertegenwoor-

digt, de ganse werking van het LOC beheerst. Volgens de spreker kan dergelijk systeem de werking van de LOC's hypothekeren, en hij pleit er opnieuw voor om de 10 %-grens te schrappen.

Hierop repliceert de minister dat het niet de bedoeling kan zijn vakbondsafgevaardigden te erkennen die enkel zichzelf verdedigen.

Een ander lid vraagt waarom het maximum aantal gemandateerden per geleding 8 bedraagt. De minister antwoordt dat het aantal leden van het LOC toch enigszins beperkt gehouden moet worden omdat er anders niet meer efficiënt vergaderd kan worden. Acht gemandateerden per geleding betekent reeds een vergadering van 16 personen, en dit lijkt zowat het maximum voor een efficiënt verlopende vergadering.

Het amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen. Ingevolge de aanvaarding van dit amendement worden in de laatste zin van artikel 14 de woorden „na overleg” geschrapt.

Het amendement van de heer L. Appeltans wordt ingetrokken.

Het amendement van de heer R. Deswaene wordt met 3 stemmen tegen 9 verworpen.

Het amendement van de heer J. Tavernier wordt met 2 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Artikel 15, dat zoals toegelicht in artikel 14 nog slechts uit de twee laatste paragrafen bestaat, wordt met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 16

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 17

Een lid vraagt waarom de representativiteitsgraad van een vakorganisatie in een school minimum 10 % moet bedragen om als representatieve vakbond erkend te worden.

De minister antwoordt dat enige representativiteit toch vereist is. 10 % is ook het cijfer dat inzake de minimum representativiteitsgrens van een vakbond in de openbare sector wordt gehanteerd.

Dezelfde spreker vraagt of de representativiteit centraal, dat wil zeggen in de totale personeelsformatie van het gesubsidieerd onderwijs, of per inrichtende macht wordt vastgesteld.

De minister antwoordt dat de eerste redenering op macrovlak logisch lijkt, maar dat dit op het niveau van de lokale schoolgemeenschappen niet langer het geval is. Het is immers perfect mogelijk dat een vakbond die op macrovlak de 10 %-grens bereikt, in een bepaalde school in het geheel niet vertegenwoordigd is.

De vraagsteller repliceert dat dit systeem toch ook voordelen heeft. Zo kan een vakbond die wel op macrovlak, maar niet in een bepaalde school vertegenwoordigd is, via de recrutering van één lid zitting hebben in het LOC, waardoor hij meteen een uitvalbasis voor recrutering zou krijgen.

De minister antwoordt dat het doel van voorliggend decreet er niet in bestaat om aan vakbondswerwing te doen.

De vraagsteller wijst erop dat dit systeem wél toegepast wordt in het officieel onderwijs. Hier wordt de representativiteit van de vakbond wél op macro-gebied gemeten.

De minister repliceert dat het grote verschil erin bestaat dat het officiële net slechts een beperkt aantal inrichtende machten telt, namelijk de ARGO als enige inrichtende macht voor het gemeenschapsonderwijs, en de steden en gemeenten voor het gesubsidieerd officieel onderwijs. In het vrij gesubsidieerd onderwijs daarentegen is het perfect mogelijk dat een inrichtende macht slechts één school vertegenwoordigt.

Op dit artikel is er een amendement van de heer R. Deswaene ertoe strekkend het artikel te schrappen (Stuk 703-2). Voor de verantwoording verwijst de indiener naar de toelichting bij zijn amendement op artikel 6.

Op dit artikel is er tevens een amendement van de heer L. Appeltans ertoe strekkend artikel 17 - en artikel 18 - te vervangen door de volgende tekst : „De vertegenwoordigers van het personeel worden door de personeelsleden van de betrokken school rechtstreeks verkozen. Al de personeelsleden, met uitzondering van de directeur, zijn stemgerechtigd en verkiesbaar” (Stuk 703-2). De indiener verklaart dat de in artikel 17 en 18 vervatte regeling inhoudt dat men in feite geen echte verkiezingen organiseert om de personeelsleden aan te duiden in het LOC. De vertegenwoordiging van de personeelsleden loopt in beide gevallen - rechtstreekse aanduiding vakbondsafgevaardigde en getrapte verkiezing via lijst van de vakbonden - uitsluitend via het kanaal van de representatieve vakbonden. Het is ontoelaatbaar dat de vakbonden op deze wijze een monopolie krijgen om de vertegenwoordiging van het personeel naar hun hand te zetten.

De minister herhaalt dat hij binnen het sociaal overlegmodel wil blijven waarbinnen de vakbonden een sleutelrol spelen, en dat hij het amendement dus niet kan steunen.

Op dit artikel is er tenslotte een amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens ertoe strekkend een nieuwe paragraaf 3 toe te voegen die luidt als volgt : „Indien er in het LOC een kleiner aantal mandaten te begeben is dan er vakbondsafgevaardigden zijn die krachtens § 1 deel uitmaken van het LOC, dan zetelen in afwijking van artikel 15, § 1 al deze afgevaardigden in het LOC. Deze vakbondsafgevaardigden kunnen onderling overeenkomen hun aantal te beperken” (Stuk 703-2). De indieners stellen dat deze situatie niet voorzien is in de huidige teksten, maar dat deze zich in praktijk toch voordoet. Dit is bijvoorbeeld het geval in een school met 20 personeelsleden waarin de drie vakbonden actief zijn en waarbij ze alle drie voldoen aan de 10 % norm. Volgens artikel 14 bestaat de personeelsdelegatie uit 2 personeelsleden en volgens artikel 17, § 1 zetelen de drie vakbondsafgevaardigden van rechtswege in het LOC. Deze paragraaf niet toevoegen, zal aanleiding geven tot onoplosbare betwistingen.

De minister kan instemmen met dit amendement op voorwaarde dat het maximum aantal gemandateerden zoals vastgelegd in artikel 14, namelijk 8, niet doorbroken wordt. De indieners kunnen hiermee akkoord gaan, en de laatste zin van het amendement wordt aangevuld met de woorden „tot maximum 8”.

Het amendement van de heer R. Deswaene wordt met 2 stemmen tegen 8 bij 2 onthoudingen verworpen.

Het amendement van de heer L. Appeltans wordt met 3 stemmen tegen 9 verworpen.

Het amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens wordt met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 17 wordt met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 18

Op dit artikel is er een amendement van de heer L. Appeltans ertoe strekkend dit artikel te schrappen (Stuk 703-2). Het amendement dient gelezen in samenhang met het amendement van dezelfde indiener op artikel 17.

Op dit artikel is er tevens een amendement van de heer R. Deswaene ertoe strekkend de tekst van dit artikel te vervangen door de volgende tekst : „Een afvaardiging van het personeel, verkozen door en onder de personeelsleden van het vrij gesubsidieerd onderwijs” (Stuk 703-2). De indiener verklaart dat inspraak- en overlegorganen geen exclusief terrein van representatieve vakorganisaties mogen zijn. Elk personeelslid, of het nu gesyndiceerd is of niet, dient op gelijke en objectieve wijze toegang te hebben tot die structuren. Een overkoepelend onderhandelingscomité dient een zo groot mogelijke representativiteit en legitimatie te bezitten. Dit wordt gegarandeerd door de democratische verkiezing van de vertegenwoordigers onder alle personeelsleden.

Een lid vraagt of met de „representatieve vakorganisaties” bedoeld in paragraaf 2 zowel die vakorganisaties die aangesloten zijn bij de SERV - artikel 7 - als diegene die lokaal 10 % aangesloten tellen worden bedoeld. De minister antwoordt dat enkel deze laatste worden bedoeld.

Hierop kondigt de spreker aan een amendement te zullen indienen dat de mogelijkheid openlaat dat ook vakorganisaties die lokaal niet representatief zijn maar die wel aangesloten zijn bij de SERV, een lijst kunnen indienen. Hierdoor krijgen vakbonden die lokaal geen 10 % aangesloten tellen, toch nog de kans om hun kandidaten voor te dragen. De tekst van het amendement strekt ertoe de tweede paragraaf van artikel 18 te schrappen en deze te vervangen door de volgende tekst : „De kandidaten worden voorgedragen op lijsten ingediend door de personeelsverenigingen zoals bepaald in artikel 7, § 1 of door een vakorganisatie die een aantal bijdragplichtige leden telt dat tenminste 10 % vertegenwoordigt van het aantal personeelsleden van de school of scholen behorend tot het LOC” (Stuk 703-2). Een lid kondigt aan dat hij dit amendement mee zal ondertekenen.

De minister stelt dat dit amendement de logica van het model van vakbondsvertegenwoordiging niet aantast, maar dat het wel de mogelijkheid op een bredere vertegenwoordiging van het personeel garandeert. Een vakbond die geen 10 % van het personeel vertegenwoordigt, kan toch een afvaardiging in het LOC krijgen op voorwaarde dat hij genoeg stemmen krijgt. De minister kan het amendement dan ook steunen.

Een lid vraagt of de laatste zin van paragraaf 2 naar de gemeenschappelijke lijst of naar de aparte lijsten verwijst. De minister antwoordt dat de aparte lijsten worden bedoeld. Volgens het lid betekent dit dat indien een personeelslid van een vakbond die niet lokaal aanwezig is, maar wel aangesloten is bij de SERV, een lijst indient, hij verplicht is nog andere kandidaten mee te nemen op zijn lijst. De minister bevestigt deze interpretatie. Hij voegt er nog aan toe dat het voor-

gestelde kiessysteem reeds zeer soepel is omdat men niet verplicht is het dubbel aantal kandidaten voor te dragen dan er verkiesbare kandidaten zijn.

Het amendement van de heer L. Appeltans wordt met 3 stemmen tegen 9 verworpen.

Het amendement van de heer R. Deswaene wordt met 2 stemmen tegen 9 bij 1 onthouding verworpen.

Het amendement van de heren J. Tavernier en R. Swinnen wordt met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 18 wordt met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikelen 19 en 20

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 21

Op dit artikel is er een amendement van de heer L. Appeltans ertoe strekkend het tweede lid van § 1 te vervangen door volgende tekst : „niet langer deel uitmaakt van de geleding die het lid vertegenwoordigt in het LOC” (Stuk 703-2). In de logica van de andere door de indiener verdedigde amendementen, wil ook dit amendement de monopolie-positie van de vakbonden terugdringen. Zo vindt de indiener het onaanvaardbaar dat de vakorganisatie een alleenrecht heeft om te oordelen wie al dan niet van het personeel kan zetelen in het LOC.

De minister antwoordt dat hij het model van sociaal overleg waarin de vakbonden een sleutelrol spelen zal blijven verdedigen, en dat hij het amendement dus niet kan steunen.

Het amendement van de heer L. Appeltans wordt met 1 stem tegen 8 bij 3 onthoudingen verworpen.

Artikel 21 wordt met 10 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 22

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

AFDELING 3

Werking

Artikel 23 tot en met 25

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

AFDELING 4

Bevoegdheden

Artikel 26

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

ONDERAFDELING A

Informatierecht

Artikelen 27 en 28

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 29

De voorzitter merkt op dat naar analogie met de overige artikelen van deze afdeling in de eerste zin het woord „school” vervangen moet worden door het woord „scho(o)l(en)”. De Commissie aanvaardt deze tekstcorrectie.

Artikel 29 wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 30 en 31

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

ONDERAFDELING B

Onderhandelingsbevoegdheid

Artikelen 32 tot en met 35

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

ONDERAFDELING C

Toezichtsbevoegdheid

Artikel 36

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

ONDERAFDELING D

Bemiddelingsbevoegdheid

Artikel 37

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

HOOFDSTUK IV

Rechten en plichten van de afgevaardigden
van het personeel

AFDELING 1

Artikel 38

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 39

Op dit artikel is er een amendement van de heer R. Deswaene ertoe strekkend in het eerste lid de woorden „en syndicale” te schrappen (Stuk 703-2). Dit amendement ligt in het verlengde van de overige door de heer R. Deswaene ingediende amendementen.

Op dit artikel was er tevens een amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens ertoe strekkend in de laatste zin het woord „schooluren” te wijzigen in „lesuren” (Stuk 703-2). De indieners waren van oordeel dat het niet verdedigbaar is dat de leerlingen verstoken blijven van les omwille van personeelsvergaderingen. Personeelsvergaderingen moeten georganiseerd worden op momenten dat de leerlingen geen les hebben, bijvoorbeeld tijdens de middagpauze. De minister verklaart echter dat de middagpauze niet tot de schooluren behoort, en dat het amendement dus overbodig is. Hierop trekken de indieners hun amendement terug in.

Het amendement van de heer R. Deswaene wordt met 3 stemmen tegen 9 verworpen.

Artikel 39 wordt met 10 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 40

Op dit artikel is er een amendement van de heer R. Deswaene ertoe strekkend de wending „stappen doen” te vervangen door het woord „tussenkomen” (Stuk 703-2). De voorzitter stelt echter voor de wending „stappen doen” te vervangen door de wending „stappen zetten”. De indieners van het amendement kunnen hiermee instemmen en trekken hun amendement in.

De Commissie stemt in met de tekstcorrectie.

Artikel 40 wordt met 12 stemmen unaniem aangenomen.

Artikelen 41 en 42

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 43

Een lid vraagt wie bepaalt welke gegevens van vertrouwelijke aard zijn.

De minister verwijst ter zake naar de memorie van toelichting bij dit artikel. Vertrouwelijke gegevens zijn gegevens die door het LOC als vertrouwelijk worden beoordeeld. Het LOC kan deze definiëring vastleggen in het huishoudelijk reglement, en/of tot vertrouwelijkheid van een bepaald punt beslissen op het moment dat dit besproken wordt. In dit laatste geval moet de vertrouwelijkheid opgenomen worden in het verslag.

Artikel 43 wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 44

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw A. Leyssen en de heer L. Martens ertoe strekkend paragraaf 2 te schrappen en te vervangen door een nieuwe tekst, bestaande uit zes paragrafen (Stuk 703-2). De indieners verklaren dat het amendement geen inhoudelijke wijzigingen aan artikel 44 aan brengt; het heeft enkel de bedoeling de rechtszekerheid voor de vertegenwoordigers, opvolgers en kandidaten van de categorie meester-, vak- en dienstpersoneel te verankeren door de relevante bepalingen van de wet van 19 maart 1991, waarnaar in het huidige artikel wordt verwezen, expliciet in artikel 44 op te nemen. Volgens de indieners van het amendement is dit noodzakelijk omdat hier een nieuw orgaan wordt gecreëerd, waarop de wet van 19 maart 1991 niet automatisch toepasselijk gemaakt kan worden.

De minister beaamt dat dit amendement de rechtszekerheid verhoogt, en hij kan zich dan ook akkoord verklaren met dit amendement op voorwaarde dat er geen inhoudelijke wijzigingen aan artikel 44 aangebracht worden.

Een lid merkt op dat in het amendement ook de opvolgers en de kandidaten speciale bescherming genieten, terwijl dit volgens het oorspronkelijk artikel 44 niet het geval was.

De minister verklaart dat hij zich hiermee niet akkoord kan verklaren, en hij vraagt dan ook dat in de eerste zin van het amendement de woorden „opvolgers of kandidaten” geschrapt zouden worden. Hij wijst erop dat de meeste vakcentrales niet langer vragende partij zijn voor de bescherming van de opvolgers of de kandidaat-leden.

De indieners van het amendement kunnen hiermee instemmen en zij dienen een subamendement in ertoe strekkend in paragraaf 2 van het amendement de woorden „opvolgers of kandidaten” te schrappen (Stuk 703-2).

Een lid merkt op dat hij niet kan instemmen met dit subamendement omdat de tekst van artikel 44 hierdoor een lagere bescherming biedt dan de wet van 1991, wat hij niet kan aanvaarden. De bescherming van de gemandateerden wordt hierdoor als het ware „stoemelings” afgebouwd.

De minister beaamt dat de voorliggende tekst minder bescherming biedt dan de wet van 1991, maar hij wijst erop dat dit wel degelijk de expliciete bedoeling van artikel 44 was. De minister herhaalt dat de meeste vakcentrales niet langer vragende partij zijn voor de bescherming van de kandidaten en de opvolgers. Tijdens de informele contacten met de vakbonden hebben deze trouwens geen aanstoot genomen aan de formulering van artikel 44. De minister voegt er nog aan toe dat een kandidaat of een opvolger niet in conflict kan komen met de inrichtende macht over aangelegenheden waarvoor de bescherming ingeroepen kan worden. en dat de bescherming dan ook overbodig is.

Het subamendement van mevrouw A. Leysen en de heer L. Martens wordt met 9 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Het aldus aangepaste amendement van mevrouw A. Leysen en de heer L. Martens wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 44 wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

AFDELING 2

Specifieke rechten en plichten van de vakbondsafgevaardigden

Een amendement van de heer L. Appeltans strekt ertoe Afdeling 2 met de artikelen 45 tot en met 53 te schrappen (Stuk 703-2). De indiener is van mening dat bepalingen die het statuut van de vakbondsafgevaardigden tot voorwerp hebben, niet thuishoren in een decreet over onderhandelingscomités, maar dat dergelijke aangelegenheden in een apart decreet over het syndicaal statuut geregeld moeten worden. De minister betoogt echter dat de regeling van het syndicaal statuut een federale bevoegdheid is, en hierop trekt de heer L. Appeltans zijn amendement in.

Een amendement van de heer R. Deswaene strekt er eveneens toe deze afdeling te schrappen (Stuk 703-2). De indiener verwijst opnieuw naar de verantwoording bij zijn amendement op artikel 6.

Het amendement van de heer R. Deswaene wordt met 2 stemmen tegen 10 verworpen.

Artikel 45

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 46

Op dit artikel was er een amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens ertoe strekkend artikel 46 te herformuleren (Stuk 703-2).

De minister geeft de voorkeur aan de tekst van artikel 46 omdat hierdoor de verantwoordelijkheid voor de formulering van de rechten en plichten van de vakbondsafgevaardigden bij de inrichtende machten en de vakbonden wordt gelegd. Enkel indien deze hieraan verzaken, treedt paragraaf 2 van artikel 46 in werking. Bovendien blijft de overeenkomst die de grootste in het vrij gesubsidieerd onderwijs vertegenwoor-

digde vakbond, reeds jaren geleden met de koepel van de inrichtende machten, het VSKO, heeft afgesloten, onverminderd bestaan.

De indieners van het amendement nemen genoeg met de toelichting van de minister en trekken hun amendement weer in.

Artikel 46 wordt met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikelen 47 en 48

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden met 9 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 49

Een lid suggereert twee taalcorrecties. In de eerste plaats dienen de woorden „stappen doen” opnieuw vervangen te worden door de woorden „stappen zetten”, en daarnaast verdient het de voorkeur het woord „bijstaan” na het woord „personeelsleden” te plaatsen.

De Commissie stemt in met deze taalcorrecties.

Artikel 49 wordt met 9 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikelen 50 en 51

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden met 9 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 52

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw A. Leyssen en de heren J. De Meyer en L. Martens ertoe strekkend in de eerste paragraaf de woorden „artikel 6, § 2” te vervangen door de woorden „artikel 7, § 1” (Stuk 703-2). Het betreft hier een technische correctie.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel 52 worden met 9 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 53

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw A. Leyssen en de heer L. Martens ertoe strekkend in de eerste paragraaf het woord „dienstanciënniteit” te vervangen door het woord „dienstactiviteit” (Stuk 703-2). Het betreft hier opnieuw een technische correctie.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel 53 worden met 9 stemmen tegen 2 aangenomen.

HOOFDSTUK V

Afdwingbaarheid

Artikel 54

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens ertoe strekkend in het eerste lid de woorden „op verzoek van één van de geledingen” te vervangen door de woorden „op verzoek van minstens twee leden van een geleding” (Stuk 703-2). De indieners betogen dat de ervaringen met de participatieraden leren dat het Centraal Paritair Comité ook bemiddelend moet kunnen optreden op verzoek van een deel van een geleding.

De minister kan instemmen met dit amendement.

Op dit artikel is er een tweede amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens ertoe strekkend een nieuw lid toe te voegen dat luidt als volgt : „3° beslissingen die een weerslag hebben op de arbeidsomstandigheden van de personeelsleden en die werden genomen met miskennis van de LOC's, te vernietigen” (Stuk 703-2). De indieners betogen dat de sanctie die voor de inrichtende machten is voorzien indien zij dit decreet zouden miskennen, conform artikel 55 een inhouding op de werkmiddelen is. Alhoewel zulke sanctie niet onderschat mag worden, mag ze ook niet overroepen worden. Met het inhouden van een gedeelte van de werkingstoelagen straft men immers meer de personeelsleden en de leerlingen dan de inrichtende machten zelf. Daarom zou de beste sanctie voor de inrichtende machten deze zijn die men oplegt aan de personeelsleden, met name het onttrekken van bepaalde bevoegdheden aan de inrichtende machten. Aangezien zulke sanctie niet haalbaar is, is de meest aangewezen sanctie het intrekken van beslissingen die genomen werden met miskennis van de bevoegdheden toegeschreven aan de LOC's.

De minister betoogt dat dit amendement minder onschuldig is dan het op het eerste zicht lijkt. De bevoegdheid om sanctionerend op te treden kan immers enkel bij de subsidiërende overheid liggen. terwijl dit amendement deze bevoegdheid overdraagt aan het Centraal Paritair Comité. De minister is het ermee eens dat het inhouden van de werkmiddelen ongewenste neveneffecten kan hebben, maar hij is van mening dat dit nadeel niet opweegt tegen de nadelen van het amendement, namelijk het uit handen geven van de sanctionerende bevoegdheid.

De indieners kunnen instemmen met deze bedenking, en zij trekken hun amendement in.

Een lid is van mening dat het voorliggend decreet tevens controlemogelijkheden op de werking van de LOC's moet voorzien. De praktijk toont immers aan - bijvoorbeeld voor wat de participatieraden betreft - dat indien geen controle voorzien is, de goede werking van deze raden niet gegarandeerd kan worden.

De minister is het niet eens met deze zienswijze. Hij is van mening dat de verantwoordelijkheid voor de goede en daadwerkelijke werking van de LOC's, zoals voor de participatieraden, bij de lokale schoolgemeenschap ligt. Het is niet de taak van de overheid om overal te gaan controleren. De leden van de LOC's moeten de moed hebben om klacht in te dienen bij het Centraal Paritair Comité als één en ander misloopt.

Het amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens wordt met 9 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt met 9 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 55

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens ertoe strekkend in de eerste paragraaf tussen de woorden „Centraal Paritair Comité” en „de inrichtende macht” de woorden „zoals bedoeld in artikel 54, 1 ° en 2” in te voegen (Stuk 703-2). In hun toelichting betogen de indieners dat de huidige tekst bepaalt dat het Centraal Paritair Comité bemiddelend kan optreden op verzoek van één van de geledingen, terwijl de ervaringen met de participatieraden leren dat het Centraal Paritair Comité ook bemiddelend moet kunnen optreden op verzoek van een deel van een geleding.

De minister kan instemmen met dit amendement.

Een lid vraagt of het inhouden van 10 % van de werkmiddelen geen te zware sanctie is.

De minister antwoordt dat het inhouden van 10 % van de werkmiddelen een maximum straf is. Het staat de minister met andere woorden vrij een lichtere straf uit te spreken. De minister is echter van mening dat indien men een sanctie uitspreekt, deze ook zwaar genoeg moet zijn. Indien dit niet het geval is, zal de school haar gedrag niet aanpassen. De minister besluit dat zijn recent optreden tegen scholen die de vakantieregeling niet correct hebben toegepast, en vooral de reactie die hierop is gekomen, hiervan een mooi bewijs is. De minister vermoedt dat de vakantieregeling vanaf nu wel beter nagevolgd zal worden.

Het amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens en het aldus geamendeerde artikel worden met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 56

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

HOOFDSTUK VI

Wijziging van het decreet van 23 oktober 1991
betreffende de medezeggenschap
in het gesubsidieerd onderwijs

Artikel 57

Een lid vraagt aan welke de voorwaarden de personeelsleden moeten voldoen om zich verkiesbaar te stellen, en hoe zij hun kandidatuur moeten indienen.

De minister antwoordt dat het kiesreglement van de participatieraad als richtsnoer dient.

Artikel 57 wordt met 12 stemmen unaniem aangenomen.

Artikel 58

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 12 stemmen unaniem aangenomen.

Artikel 59

Op dit artikel zijn er identieke amendementen van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens enerzijds en de heer L. Appeltans anderzijds ertoe strekkend de woorden „artikel21” te wijzigen door „artikel22”. Het betreft hier een technische correctie.

De amendementen en het aldus geamendeerde artikel worden met 12 stemmen unaniem aangenomen.

Artikel 60

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens ertoe strekkend een nieuwe paragraaf toe te voegen die luidt als volgt : „Aan artikel 29 van hetzelfde decreet wordt een § 5 toegevoegd luidend als volgt : „Indien besluiten van de participatieraad consequenties inhouden voor de arbeidsomstandigheden van het personeel, dan dient over deze besluiten onderhandeld te worden in het LOC, vooraleer ze door de inrichtende machten kunnen worden uitgevoerd” (Stuk 703-2). De indieners verklaren dat dit een analoge bepaling is als deze die werd opgenomen in artikel 294 van het hogeschooldecreet. Het drukt de evidentie uit dat besprekingen in de participatieraad niet kunnen leiden tot beslissingen die een weerslag hebben op de arbeidsomstandigheden van personeelsleden zonder dat deze onderhandeld werden in het LOC.

De minister antwoordt dat de bekommernis van de leden wordt opgevangen in artikel 24 van voorliggend decreet, dat bepaalt dat de leden van het LOC zelf afspraken moeten maken over de samenwerking en de communicatie met de participatieraad.

De indieners nemen genoegen met deze toelichting en zij trekken hun amendement terug in.

Op dit artikel is er tevens een amendement van de heer L. Appeltans ertoe strekkend artikel 60 te schrappen (Stuk 703-2). De indiener wijst erop dat in het decreet medezeggenschap géén limitatieve opsomming met betrekking tot het recht op inlichting van de participatieraad werd gegeven, en hij wenst dit ook zo te houden. Hij pleit er voor om een eventuele herziening van artikel 29 van het decreet op de medezeggenschap door te voeren in het kader van een globale evaluatie van de inspraakorganen in het vrij gesubsidieerd onderwijs.

De minister wijst erop dat dit artikel tegemoet komt aan de vraag van de ouderverenigingen. Volgens hen was artikel 29 té algemeen gesteld, waardoor het recht op informatie dikwijls minimalistisch geïnterpreteerd werd.

De indiener kan genoegen nemen met deze toelichting van de minister en hij trekt zijn amendement in.

Artikel 60 wordt met 10 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 60bis (nieuw)

(nieuw artikel 61)

Door mevrouw A. Leysen en de heren J. De Meyer en L. Martens wordt een amendement ingediend ertoe strekkend een nieuw artikel 60bis in te voegen dat luidt als volgt : „In artikel 9 van hetzelfde decreet worden de woorden „rekening gehouden met het bepaalde van artikel 19, § 1” geschrapt” (Stuk 703-2). De indieners verklaren dat vermits artikel 57 van dit decreet artikel 19 van het decreet van 23 oktober 1991

fundamenteel wijzigt, een verwijzing naar artikel 19, § 1 foutief is.

De minister stemt in met dit amendement.

Het amendement wordt met 10 stemmen tegen 2 aangenomen en een nieuw artikel 61 wordt ingevoegd.

Ingevolge de invoeging van dit artikel worden de volgende artikels hernummerd.

HOOFDSTUK VII

Overgangs-, opheffings- en slotbepalingen

Artikel 61

(nieuw artikel 62)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 62

(nieuw artikel 63)

Op dit artikel is er een amendement van de heer R. Deswaene ertoe strekkend de woorden „de representatieve vakorganisaties” te vervangen door de woorden „het personeel” (Stuk 703-2). De indiener verwijst naar de toelichting bij zijn amendement op artikel 6.

Het amendement wordt met 3 stemmen tegen 9 verworpen.

Artikel 62 wordt met 9 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 63

(nieuw artikel 64)

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw A. Leyssen en de heren J. De Meyer en L. Martens ertoe strekkend op de laatste regel de woorden „voor het vrij gesubsidieerd onderwijs” te vervangen door de woorden „voor de personeelsleden bedoeld in artikel 2, 2° van dit decreet” (Stuk 703-2). De indieners gaan ervan uit dat het niet de bedoeling is het syndicaal verlot af te schaffen in sectoren die niet onder het toepassingsveld van dit decreet vallen. Omdat dit besluit nog van toepassing moet blijven voor de personeelsleden die niet onder het toepassingsveld van dit decreet vallen - bijvoorbeeld de personeelsleden van het hoger onderwijs - is deze wijziging noodzakelijk.

De minister stemt in met dit amendement.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden met 10 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 64

(nieuw artikel 65)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

V. Eindstemming

Het gecorrigeerde en geamendeerde ontwerp van decreet wordt met 9 stemmen tegen 3 aangenomen.

De verslaggever,

J. DE MEYER

De voorzitter,

C. MOORS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK 1**

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

Artikel 2

De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op :

1° de vrije door de Vlaamse gemeenschap gesubsidieerde :

- instellingen van het kleuteronderwijs, lager onderwijs, basisonderwijs en secundair onderwijs ;
- instellingen van het onderwijs voor sociale promotie ;
- instellingen van het deeltijds kunstonderwijs ;
- internaten ;
- psyche-medisch-sociale centra.

2° de personeelsleden tewerkgesteld in de instellingen bedoeld in 1°.

Artikel 3

Voor toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° Centraal Paritair Comité : het Centraal Paritair Comité zoals bedoeld in artikel 2, § 1, 1°, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra ;

2° LOC : Lokaal onderhandelingscomité.

HOOFDSTUK 11

Overkoepelend onderhandelingscomité

Artikel 4

De Vlaamse regering richt een overkoepelend onderhandelingscomité op voor de personeelsleden bedoeld in artikel 2, 2°, van dit decreet.

Artikel 5

Het overkoepelend onderhandelingscomité wordt opgericht bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs. De Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs is er voorzitter van.

Artikel 6

Het overkoepelend onderhandelingscomité is samengesteld uit :

1" een afvaardiging van de Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs ;

2" een afvaardiging van iedere representatieve vakorganisatie;

3" een afvaardiging van iedere representatieve groepering van de inrichtende machten.

Artikel 7

Om zitting te hebben in het overkoepelend onderhandelingscomité worden als representatief beschouwd :

1" personeelsverenigingen van het gesubsidieerd vrij onderwijs en de psyche-medisch-sociale centra aangesloten bij een in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen vertegenwoordigde syndicale organisatie zoals bedoeld in artikel 2, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde PMS-centra.

2" de groeperingen van inrichtende machten die op basis van artikel 2 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra als representatief beschouwd worden.

Artikel 8

Het overkoepelend onderhandelingscomité onderhandelt over :

1° de grondregelen ter zake van :

a) het administratief statuut, met inbegrip van de vakantie- en verlofregeling ;

b) de bezoldigingsregeling ;

c) de betrekkingen met de vakorganisaties en de inrichtende machten ;

d) de organisatie van de sociale diensten.

De in 1" bedoelde grondregelen zijn de grondregelingen zoals bepaald in de artikelen 3, 4, 6 en 7 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot aanwijzing van de grondregelingen in de zin van artikel 2, § 1, 1°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel ;

2" de verordeningsbepalingen, algemene maatregelen van inwendige orde en algemene richtlijnen met het oog op de latere vaststelling van de personeelsformatie of inzake arbeidsduur en organisatie van het werk.

Artikel 9

De conclusies van de onderhandelingen in het overkoepelend onderhandelingscomité worden vermeld in een protocol waarin ofwel het eenparig akkoord van de afvaardiging van de overheid, van de afgevaardigden van de representatieve vakorganisaties en van de afgevaardigden van de representa-

tieve groeperingen van de inrichtende machten. ofwel hun respectieve standpunten worden opgetekend.

Artikel 10

De maatregelen die na onderhandeling worden **genomen** vermelden de datum van het protocol bedoeld in artikel 9 van dit decreet.

Artikel 11

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regelen met betrekking tot de samenstelling en de werking van het overkoepelend onderhandelingscomité.

HOOFDSTUK 111

De lokale onderhandelingscomités

AFDELING 1

Algemeen

Artikel 12

§ 1. Iedere inrichtende macht richt voor elk van haar scholen een LOC op.

§ 2. In afwijking van § 1 kan de inrichtende macht na akkoord met de afgevaardigden van de representatieve vakorganisaties van elke betrokken school :

- één LOC oprichten per pedagogische entiteit ;
- één LOC oprichten per maximum 5 scholen samen die behoren tot haar inrichtende macht.

§ 3. De per school opgerichte LOC's kunnen overeenkomen een gemeenschappelijk LOC op te richten.

Die overeenkomst geldt voor de duur van het mandaat van de samenstellende lokale onderhandelingscomités en bevat de aangelegenheden waarvoor het gemeenschappelijk LOC bevoegd is, maar houdt niet in dat de samenstellende LOC's ophouden te bestaan.

Artikel 13

§ 1. Met school wordt bedoeld een pedagogisch geheel, al dan niet verspreid over één of meer gebouwen en gevestigd op één of meer adressen waar onderwijs georganiseerd wordt en dat onder het gezag staat van één directeur.

§ 2. Met pedagogische entiteit wordt bedoeld het geheel van scholen die afhangen van eenzelfde inrichtende macht en die in eenzelfde gebouwencomplex gelegen zijn.

AFDELING 2

Samenstelling

Artikel 14

§ 1. Elk LOC is samengesteld uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van :

1" de inrichtende macht ;

2" het personeel.

§ 2. Het aantal mandaten per geleding is vastgesteld op minimum twee en maximum acht. Zijn er méér dan vijftientwintig personeelsleden, dan komt er boven het in deze paragraaf bepaalde minimum één effectieve afgevaardigde bij per begonnen schijf van vijftientwintig personeelsleden.

Artikel 15

§ 1. De afgevaardigden van de representatieve vakorganisaties kunnen overeenkomen het aantal effectieve afgevaardigden te beperken.

§ 2. Er zijn evenveel opvolgers als effectieve leden.

Artikel 16

De vertegenwoordigers van de inrichtende macht worden door de inrichtende macht gekozen uit personen die bevoegd zijn om de inrichtende macht te verbinden.

De directeur van een school voor kleuter-, lager of basisonderwijs is de permanente adviseur van het LOC.

In de andere scholen kan de directeur aangeduid worden als vertegenwoordiger van de inrichtende macht, zoniet is hij permanent adviseur van het LOC.

Artikel 17

§1. De vakbondsafgevaardigde is van rechtswege vertegenwoordiger van het personeel in het LOC op voorwaarde dat zijn vakorganisatie een aantal bijdrageplichtige leden telt dat tenminste 10 percent vertegenwoordigt van het aantal personeelsleden van de school of scholen behorend tot het LOC.

Het behalen van de 10 percent wordt bewezen bij de voorzitter van het Centraal Paritair Comité.

§ 2. Indien er in het LOC méér mandaten te begeven zijn dan er vakbondsafgevaardigden kunnen aangeduid worden overeenkomstig § 1, worden de overige mandaten toegewezen door verkiezingen overeenkomstig de artikelen 18 en 19 van dit decreet.

§ 3. Indien er in het LOC een kleiner aantal mandaten te begeven is dan er vakbondsafgevaardigden zijn die krachtens § 1 deel uitmaken van het LOC, dan zetelen al deze afgevaardigden in het LOC met dien verstande dat het maximum van acht mandaten gerespecteerd dient te blijven.

Artikel 18

§ 1. De vertegenwoordigers van het personeel die bedoeld worden in artikel 17, § 2, worden door de personeelsleden van de betrokken onderwijsinstelling verkozen. In principe zijn alle personeelsleden, met uitzondering van de directeur, stemgerechtigd en verkiesbaar.

§ 2. De kandidaten worden voorgedragen op lijsten ingediend door de personeelsverenigingen zoals bepaald in artikel 7, § 1, of door een vakorganisatie die een aantal bijdrageplichtigen telt dat tenminste 10 percent vertegenwoordigt van het aantal personeelsleden van de school of scholen behorend tot het LOC.

Artikel 19

De kandidaten worden in volgorde van hun stemmenaantal verkozen. Bij gelijk aantal stemmen wordt voorrang gegeven aan de kandidaat met de grootste anciënniteit in de betrokken instelling of instellingen.

De kandidaten die niet werden verkozen worden, in volgorde van hun stemmenaantal, als opvolger aangewezen.

Artikel 20

Het mandaat in de LOC's duurt vier jaar en is hernieuwbaar.

Artikel 21

§1. Aan het mandaat in de LOC's komt een einde wanneer het lid :

1° niet opnieuw wordt verkozen of gekozen ;

2° niet langer voldoet aan de voorwaarden van de geleiding waarvan hij deel uitmaakt ;

3° ontslag neemt ;

4° in een toestand van onverenigbaarheid komt.

§ 2. Bij een betwisting over 4° van § 1 beslist het Centraal Paritair Comité. In afwachting van die beslissing blijft betrokkene zijn mandaat uitoefenen.

Artikel 22

Het LOC stelt een reglement voor de verkiezingen van de vertegenwoordigers van het personeel op.

Indien er binnen een termijn van één jaar na de oprichting van het LOC geen akkoord is over een kiesreglement, is het model van kiesreglement opgesteld door het Centraal Paritair Comité van toepassing.

AFDELING 3

Werking

Artikel 23

§ 1. Het LOC wordt voorgezeten door de voorzitter of een afgevaardigde van de inrichtende macht.

§ 2. Het secretariaat van het LOC wordt waargenomen door een secretaris die onder en door de vertegenwoordigers van het personeel wordt gekozen.

Artikel 24

§ 1. Na de oprichting stelt elk LOC een huishoudelijk reglement op.

Dat huishoudelijk reglement bepaalt minimaal :

1° het aantal bijeenkomsten met een minimum van vijf per jaar ;

2° de wijze en de termijn van bijeenroeping ;

3° de wijze van mededeling van de documenten ;

4" de termijn voor de inschrijving van een materie op de agenda door een vertegenwoordiger van het personeel ;

5" de taak van de voorzitter ;

6" de taak van de secretaris ;

7" de wijze van besluitvorming en de stemming ;

8" de faciliteiten voor de vertegenwoordigers van het personeel ;

9" de wijze van communicatie met de participatieraad inzonderheid de wijze van communicatie wat betreft de wederzijdse agenda's ;

10" de onverenigbaarheden bedoeld in artikel 21, § 1, van dit decreet ;

11 ° de wijze waarop en de gevallen waarin de geledingen technische adviseurs kunnen laten deelnemen aan de vergaderingen.

§ 2. Indien er binnen een termijn van drie maanden na de oprichting van het LOC geen akkoord is over een huishoudelijk reglement, is het model van huishoudelijk reglement opgesteld door het Centraal Paritair Comité van toepassing.

Artikel 2.5

Een materie wordt op de agenda van het LOC geplaatst op initiatief van de inrichtende macht of van één of meerdere vertegenwoordigers van het personeel.

AFDELING 4

Bevoegdheden

Artikel 26

De LOC's hebben informatierecht, onderhandelingsbevoegdheid, toezichtsbevoegdheid en bemiddelingsbevoegdheid.

ONDERAFDELING A

Informatierecht

Artikel 27

De LOC's hebben ten minste jaarlijks recht op inlichtingen in verband met de tewerkstelling.

Deze inlichtingen hebben betrekking op :

1" inlichtingen over de evolutie van het aantal leerlingen en de weerslag ervan op tewerkstelling en infrastructuur ;

2" inlichtingen over de structuur van de scho(o)l(en) inclusief over de fusies, overname, sluiting, uitbreiding, rationalisering of andere belangrijke structuurwijzigingen waarover de inrichtende macht onderhandelingen of besprekingen voert, en de weerslag daarvan op de evolutie van de tewerkstelling ;

3" inlichtingen over het personeelsverloop.

Artikel 28

De LOC's hebben ten minste jaarlijks recht op inlichtingen in verband met de inrichtende macht en de scho(o)l(en).

Deze inlichtingen betreffen :

1" basisinformatie over de juridische vorm van het statuut en de samenstelling van de inrichtende macht ;

2" inlichtingen over de eventuele wijzigingen aan het statuut en de samenstelling van de inrichtende macht ;

3" basisinformatie over de positie van de scho(o)l(en) ;

— het organogram van de scho(o)l(en) ;

— de lijst van de onderwijsinrichtingen van gelijk niveau en/of met dezelfde aangeboden studierichtingen die in de streek gevestigd zijn ;

— het beleid inzake recrutering van leerlingen en informatie aan de ouders ;

— de aanbevelingen en conclusies uit het doorlichtingsverslag van de inspectie.

Artikel 29

De LOC's hebben ten minste jaarlijks recht op inlichtingen in verband met het financieel beleid van de scho(o)l(en).

Deze inlichtingen betreffen :

1° de ontvangen toelagen ;

2" de inkomsten voortvloeiend uit initiatieven voor steun aan de scholen ;

3" kostgelden van internaten, maaltijdtickets, bij- en naschoolse activiteiten ;

4" alle andere inkomsten ;

5" de jaarrekeningen van het laatste kalenderjaar ;

6" de overeenkomsten en akkoorden die fundamentele en duurzame gevolgen hebben voor de toestand van de scho(o)l(en).

Artikel 30

De LOC's hebben recht op inlichtingen in verband met de infrastructuur van de scho(o)l(en).

Artikel 31

De inrichtende macht moet aan de leden van de LOC's inlichtingen verstrekken in verband met gebeurtenissen of interne beslissingen die een belangrijke weerslag kunnen hebben voor haar personeel.

ONDERAFDELING B

Onderhandelingsbevoegdheid

Artikel 32

In de LOC's onderhandelen de inrichtende macht en de vertegenwoordigers van het personeel over de aanvullende regelen ter zake van :

- 1 ° de algemene principes van het personeelsbeleid ;
- 2" de aard en duur van het dienstverband ;
- 3" de rechten en plichten, onverenigbaarheden en verbodsbepalingen, regeling van cumulaties met andere ambten, betrekkingen of bezigheden ;
- 4" de aansprakelijkheidsreglementering ;
- 5" de regeling inzake evaluatie van het personeel ;
- 6" het algemeen beleid inzake de verlopen en deeltijdse arbeid ;
- 7" het navormingsbeleid van personeelsleden ;
- 8" de maatregelen van inwendige orde ;
- 9" de richtlijnen en de regelen inzake de prestatieregeling ;
- 10" de projecten en maatregelen die van aard zijn de omstandigheden en voorwaarden waarin het werk in de school wordt uitgevoerd, te wijzigen ;
- 11" het opstellen en het wijzigen van een arbeidsreglement.

Artikel 33

De afwezigheid van één of meer regelmatig opgeroepen leden maakt de onderhandelingen niet ongeldig.

Artikel 34

§ 1. De conclusies van iedere onderhandeling worden vermeld in een protocol waarin ofwel het éénparig akkoord van de afvaardiging van de inrichtende macht en van de vertegenwoordigers van het personeel, ofwel hun respectieve standpunten worden opgetekend.

§ 2. Indien de onderhandelingen over het arbeidsreglement niet leiden tot een éénparig akkoord, zal het Centraal Paritair Comité op vraag van één van de geledingen bemiddelend optreden en indien nodig voor de betwiste punten uitsluitel geven over wat wel of niet in het arbeidsreglement komt.

Artikel 35

De maatregelen die na onderhandeling worden genomen door de inrichtende macht vermelden de datum van het protocol bedoeld in artikel 34 van dit decreet.

In geval van een éénparig akkoord kan de inrichtende macht geen maatregelen nemen die afwijken van het protocol.

ONDERAFDELING C

Toezichtsbevoegdheid

Artikel 36

De LOC's zien toe op de toepassing van de sociale wetgeving en van de sociale en administratieve reglementeringen voortvloeiend uit de onderwijswetgeving.

ONDERAFDELING D

Bemiddelingsbevoegdheid

Artikel 37

De LOC's kunnen bemiddelen bij elk geschil of elke betwisting van collectieve aard die zich in de school of scholen voordoet of dreigt te ontstaan.

HOOFDSTUK IV

Rechten en plichten van de vertegenwoordigers van het personeel in de LOC's en specifieke rechten en plichten van de vakbondsafgevaardigden

AFDELING 1

Rechten en plichten van de vertegenwoordigers van het personeel in de lokale onderhandelingscomités

Artikel 38

De vertegenwoordigers van het personeel kunnen de voorzitter van het LOC verzoeken het comité samen te roepen en kunnen te behandelen materies op de dagorde plaatsen.

Artikel 39

De vertegenwoordigers van het personeel kunnen mondeling en schriftelijk, onder eigen verantwoordelijkheid, alle informatie verstrekken die nuttig is voor het personeel en van professionele en syndicale aard is.

Schriftelijke mededelingen mogen in de school aangeplakt worden op de daartoe aangewezen plaatsen, mits ze vooraf door de directie gezien zijn.

Informatievergaderingen voor het personeel mogen, mits mededeling aan de directie, in de school, maar buiten de schooluren georganiseerd worden.

Artikel 40

De vertegenwoordigers van het personeel kunnen bij de inrichtende macht stappen zetten in het gemeenschappelijk belang van het personeel.

Artikel 41

De vertegenwoordigers van het personeel hebben het recht om deel te nemen aan vormingsdagen die georganiseerd zijn door de representatieve vakorganisaties.

De vakorganisaties delen ten minste één maand op voorhand de data van de vormingsdagen mee aan de inrichtende macht. Het aantal vormingsdagen per jaar wordt vastgesteld op maximum drie dagen.

Artikel 42

De vertegenwoordigers van het personeel krijgen de nodige faciliteiten om hun taak uit te oefenen. Die faciliteiten worden vastgelegd in het huishoudelijk reglement van het LOC.

Artikel 43

De vertegenwoordigers van het personeel zijn tot discretie gehouden over feiten en bescheiden van vertrouwelijke aard.

Artikel 44

§ 1. De vertegenwoordigers van het personeel kunnen voor daden gesteld in de uitoefening van hun mandaat geen tuchtsancties oplopen zoals bedoeld in artikel 64 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra.

§ 2. Het mandaat van de vertegenwoordigers van het personeel van de categorie meester-, vak- en dienstpersoneel mag geen aanleiding geven tot benadeling, noch tot bijzondere bevoordeling. Zij genieten de normale promoties en voordelen van de categorie waartoe zij behoren.

§ 3. De personen bedoeld in § 2 kunnen slechts worden ontslagen om dringende reden of om economische of technische reden. Voor de toepassing hiervan geldt als ontslag :

1° elke beëindiging van de arbeidsovereenkomst door de inrichtende macht, met of zonder vergoeding, al dan niet met naleving van een opzegging, die ter kennis wordt gebracht gedurende de periode bedoeld in § 4 ;

2° elke beëindiging van de arbeidsovereenkomst door het personeelslid wegens feiten die een reden uitmaken die ten laste van de inrichtende macht kan gelegd worden.

§ 4. De personen bedoeld in § 2 genieten het voordeel van de bepalingen van § 2 en § 3 gedurende een periode die loopt vanaf de vijftenzestigste dag, voorafgaand aan de voordracht als kandidaat, tot de dag dat het LOC wordt hersamengesteld.

Voor de vakbondsafgevaardigden die van rechtswege worden opgenomen in het LOC loopt deze periode vanaf de vijftenzestigste dag, voorafgaand aan de samenstelling van het LOC.

§ 5. De inrichtende macht die een personeelslid in toepassing van § 3 wil ontslaan, moet vooraf een erkenning hebben bekomen van de dringende reden of de economische of technische reden door het paritair comité waaronder de werknemer ressorteert. Hij vraagt deze erkenning door een ter post aangetekende brief, gericht aan het paritair comité. Op dezelfde dag worden bij een ter post aangetekende brief zowel het betrokken personeelslid, als de organisatie die hem heeft aangeduid of voorgedragen, hierover ingelicht. In deze drie brieven moet de inrichtende macht alle feiten vermelden die het ontslag zouden rechtvaardigen. In geval van ontslag om dringende reden, moeten deze brieven worden verstuurd bin-

nen de drie werkdagen, volgend op de dag gedurende welke de inrichtende macht kennis kreeg van het feit dat het ontslag zou rechtvaardigen. Het paritair comité moet zich binnen de twee maanden vanaf de aanvraag uitspreken over het bestaan van een dringende reden of een economische of technische reden voor ontslag.

Wanneer het paritair comité niet binnen de twee maanden tot een beslissing komt, kan de werkgever slechts tot ontslag overgaan in volgende gevallen :

1" als de in de brieven vermelde feiten een dringende reden voor ontslag uitmaken ;

2" wanneer het personeelslid behoort tot een welbepaalde personeelscategorie waarvan alle leden worden ontslagen.

De inrichtende macht moet de uitvoering van de arbeidsovereenkomst verzekeren tijdens de procedure voor het paritair comité. Wanneer een dringende reden wordt ingeroepen, kan het paritair comité toestaan dat de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt geschorst. Het personeelslid heeft tijdens deze schorsing echter recht op het normale loon.

§ 6. In het geval dat de inrichtende macht een einde maakt aan de arbeidsovereenkomst zonder de bij § 3 tot § 5 bedoelde voorwaarden en procedure na te leven, zijn de artikelen 14 tot 17 en 19 van de wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen van toepassing. De in artikel 17 van deze wet voorziene bijkomende vergoeding, aanvullend bij de in artikel 16 van deze wet bedoelde vergoeding, wordt berekend op basis van het loon voor het nog resterende gedeelte van de periode van vier jaar die volgt op de samenstelling van het LOC.

Het personeelslid heeft bovendien recht op de vergoedingen, voorzien in artikel 17 van deze wet, wanneer hijzelf de arbeidsovereenkomst beëindigde wegens feiten die een dringende reden uitmaken in hoofde van de inrichtende macht of wanneer de uitvoering van de arbeidsovereenkomst op onregelmatige wijze werd geschorst tijdens de procedure voor het paritair comité zoals bedoeld in § 5.

§ 7. De bepalingen van § 3 tot en met § 6 zijn niet van toepassing op de vertegenwoordigers die onder toepassing vallen van de wet van 19 maart 1991 zoals bedoeld in § 6. Zij zijn evenmin van toepassing op de syndicale afgevaardigden die op basis van artikel 1, § 4 b) 4 van de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen zijn belast met de uitoefening van de opdrachten van de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen.

AFDELING 2

Specifieke rechten en plichten van de vakbondsafgevaardigden

Artikel 45

§ 1. De vakbondsafgevaardigde die conform artikel 17, § 1. van dit decreet vertegenwoordiger van het personeel is, heeft de rechten en de plichten zoals bedoeld in de artikelen 38 tot en met 44 van dit decreet.

§ 2. Daarnaast heeft de vakbondsafgevaardigde ook specifieke rechten en plichten die hij ofwel uitoefent naast het in § 1 van dit artikel bepaalde of die zijn enig bevoegdheidsterrein vormen indien hij geen lid is van het LOC.

Artikel 46

§ 1. De specifieke rechten en plichten van de vakbondsafgevaardigden worden geregeld in overeenkomsten afgesloten tussen de inrichtende machten en de vakbonden.

§ 2. Bij gebrek aan dergelijke overeenkomst gelden de bepalingen vermeld in de artikelen 47 tot en met 53 van dit decreet.

Artikel 47

De vakbondsafgevaardigde heeft het recht om met betrekking tot de aangelegenheden vermeld in artikel 32 voorstellen te doen aan het LOC, gehoord te worden en advies uit te brengen.

Artikel 48

De vakbondsafgevaardigden kunnen mondeling en schriftelijk, onder eigen verantwoordelijkheid, alle mededelingen verstrekken die nuttig zijn voor het personeel zonder dat zulks de organisatie van het werk mag verstoren. De mededelingen moeten van professionele en syndicale aard zijn. Schriftelijke mededelingen mogen aangeplakt worden op de daartoe bestemde plaatsen mits ze vooraf door de directie gezien zijn. Informatievergaderingen voor het personeel kunnen mits mededeling aan de directie in de school, maar buiten de schooluren georganiseerd worden.

Artikel 49

De vakbondsafgevaardigden kunnen stappen zetten bij de inrichtende macht ter verdediging van de belangen van de personeelsleden en kunnen de personeelsleden bijstaan die zich ten aanzien van de inrichtende macht moeten verantwoorden.

Artikel 50

De vakbondsafgevaardigden zijn tot discretie gehouden over feiten en bescheiden van vertrouwelijke aard.

Artikel 51

De vakbondsafgevaardigden kunnen voor daden gesteld in de uitoefening van hun mandaat geen tuchtsancties oplopen zoals bedoeld in artikel 64 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psychosociaal-medisch-sociale centra.

Artikel 52

§ 1. Op verzoek van een verantwoordelijk bestuurslid van een representatieve vakorganisatie zoals bedoeld in artikel 7 § 1 van dit decreet krijgt de vakbondsafgevaardigde verlof om

deel te nemen aan de werkzaamheden van werkgroepen en commissies die door zijn vakorganisatie in haar schoot zijn opgericht, alsook om deel te nemen aan vormingsdagen die georganiseerd zijn door zijn vakorganisatie.

De vakbondsafgevaardigden hebben het recht om deel te nemen aan vormingsdagen die georganiseerd zijn door de representatieve vakorganisaties.

De vakorganisaties delen ten minste één maand op voorhand de data van de vormingsdagen mee aan de inrichtende macht. Het aantal vormingsdagen per jaar wordt vastgesteld op maximum drie dagen.

§ 2. De vakbondsafgevaardigden krijgen eveneens verlof om zitting te hebben in de raden en commissies opgericht bij of krachtens een wet of een decreet, op persoonlijke uitnodiging van hun voorzitter of van een verantwoordelijk bestuurslid vermeldend dag en uur van de vergadering.

§ 3. Dit verlof wordt gelijkgesteld met een periode van dienstactiviteit. Het wordt gesubsidieerd door de Vlaamse gemeenschap.

§ 4. Wordt beschouwd als verantwoordelijk bestuurslid, de persoon waarvan de naam, functie en mandaat in zijn vakorganisatie bij de bevoegde minister bekend zijn.

§ 5. De vakorganisaties delen de namen mee van hun verantwoordelijke bestuursleden aan de Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs die de betrokken inrichtende macht hiervan in kennis stelt.

Artikel 53

§ 1. Een vakbondsafgevaardigde is eveneens met verlof wanneer hij een vakorganisatie op regelmatige wijze en permanent vertegenwoordigt.

Bedoelde persoon wordt geacht zich in dienstactiviteit te bevinden.

§ 2. De aanvraag tot het krijgen van het verlof zoals bedoeld in § 1, wordt toegestaan op aanvraag van de betrokken organisatie.

§ 3. Op verzoek van de betrokken administratie stort de betrokken vakorganisatie elk semester een som, gelijk aan het globaal bedrag der weddetoelagen, vergoedingen en bijlagen die uitgekeerd werden aan de personeelsleden bedoeld in § 1.

Er wordt een einde gesteld aan het verlof wanneer de vakorganisatie op het einde van een semester nalaat de gevraagde stortingen te verrichten of als de betrokken vakorganisatie beslist een einde te stellen aan het verlof.

HOOFDSTUK V

Afdwingbaarheid

Artikel 54

Het Centraal Paritair Comité is bevoegd om :

1° bemiddelend op te treden ten aanzien van een LOC op verzoek van minstens twee leden van een geleding ;

2° inbreuken op de bepalingen van dit decreet vast te stellen die de goede werking van het LOC op duurzame wijze onmogelijk maken.

Artikel 55

§ 1. De Vlaamse regering kan, na het optreden van of de vaststelling door het Centraal Paritair Comité zoals bedoeld in artikel 54, 1° en 2°, de inrichtende macht en/of de vertegenwoordigers van het personeel die de verplichtingen van dit decreet niet naleven, sanctioneren.

§ 2. De sanctie voor de inrichtende macht kan een terugvordering van maximum 10 percent van de werkingstoelagen, zoals bedoeld in artikel 32 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, inhouden.

§ 3. De sanctie voor de vertegenwoordigers van het personeel kan inhouden dat de inrichtende macht voor een bepaalde periode en/of voor een bepaalde materie beslissingen kan nemen zonder onderhandelingen in het LOC.

Artikel 56

De Vlaamse regering bepaalt de regels voor de toepassing van de sancties.

HOOFDSTUK VI

Wijziging van het decreet van 23 oktober 1991
betreffende de medezeggenschap
in het gesubsidieerd onderwijs

Artikel 57

Artikel 19 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs wordt vervangen door volgende bepaling :

„Artikel 19

De vertegenwoordigers van het personeel worden gekozen door en onder de gesubsidieerde personeelsleden van de onderwijsinstellingen die onder de participatieraad ressorteren.

Al de personeelsleden, met uitzondering van de directeur, zijn stemgerechtigd en zijn verkiesbaar.“.

Artikel 58

Artikel 20 van hetzelfde decreet wordt geschrapt.

Artikel 59

In artikel 22 van hetzelfde decreet worden de woorden „OP 2 en 3” geschrapt.

Artikel 60

Artikel 29, § 3, 1°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„recht op inlichtingen met betrekking tot :

1° de evolutie van het aantal leerlingen en de weerslag ervan op de tewerkstelling en de infrastructuur ;

2° de structuur van de scho(o)l(en) inclusief over de fusies, overname, sluiting, uitbreiding, rationalisering of andere be-

langrijke structuurwijzigingen, waarover de inrichtende macht onderhandelingen voert ;

3" de projecten en maatregelen die van aard zijn de omstandigheden en voorwaarden waarin het werk in de school wordt uitgevoerd te wijzigen ;

4" het juridisch statuut en de samenstelling van de inrichtende macht ;

5" de positie van de scho(o)l(en) ;

6" het beleid inzake recrutering van leerlingen en informatie aan de ouders ;

7" de infrastructuur van de scho(o)l(en) ;

8" de ontvangen toelagen en andere inkomsten ;

9" de jaarrekeningen van het laatste kalenderjaar ;

10" de overeenkomsten en akkoorden die fundamentele en duurzame gevolgen hebben voor de toestand van de scho(o)l(en) ;

11" gebeurtenissen of interne beslissingen die een belangrijke weerslag hebben op het schoolleven.“.

Artikel 61

In artikel 9 van hetzelfde decreet worden de woorden „rekening gehouden met het bepaalde van artikel 19, § 1" geschrapt.

HOOFDSTUK VII

Overgangs-, opheffings- en slotbepalingen

Artikel 62

De bepalingen van artikel 12 zijn niet van toepassing indien de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 26,27,28,29,30, 31,32,36 en 37 geheel of gedeeltelijk worden behandeld door een ondernemingsraad bedoeld bij of krachtens de wet van 20 september 1948 houdende de organisatie van het bedrijfsleven.

Artikel 63

In afwijking van artikel 22 geldt voor de eerste verkiezingen van de vertegenwoordigers van het personeel het model van kiesreglement opgesteld door het Centraal Paritair Comité. De inrichtende macht en de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties kunnen daar in akkoord van afwijken.

Artikel 64

Het koninklijk besluit van 16 december 1981 betreffende het syndicaal verlof in het gesubsidieerd onderwijs wordt opgeheven voor de personeelsleden bedoeld in artikel 2, 2°, van dit decreet.

Artikel 65

Dit decreet treedt in werking op de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt, met uitzondering van :

- bepalingen van afdeling 4 van Hoofdstuk III en Hoofdstuk V die in werking treden op het ogenblik van de oprichting van de LOC's en uiterlijk op 1 september 1995 ;
 - de bepalingen van Hoofdstuk VI die in werking treden bij de verkiezingen van de participatieraden in 1996.
-